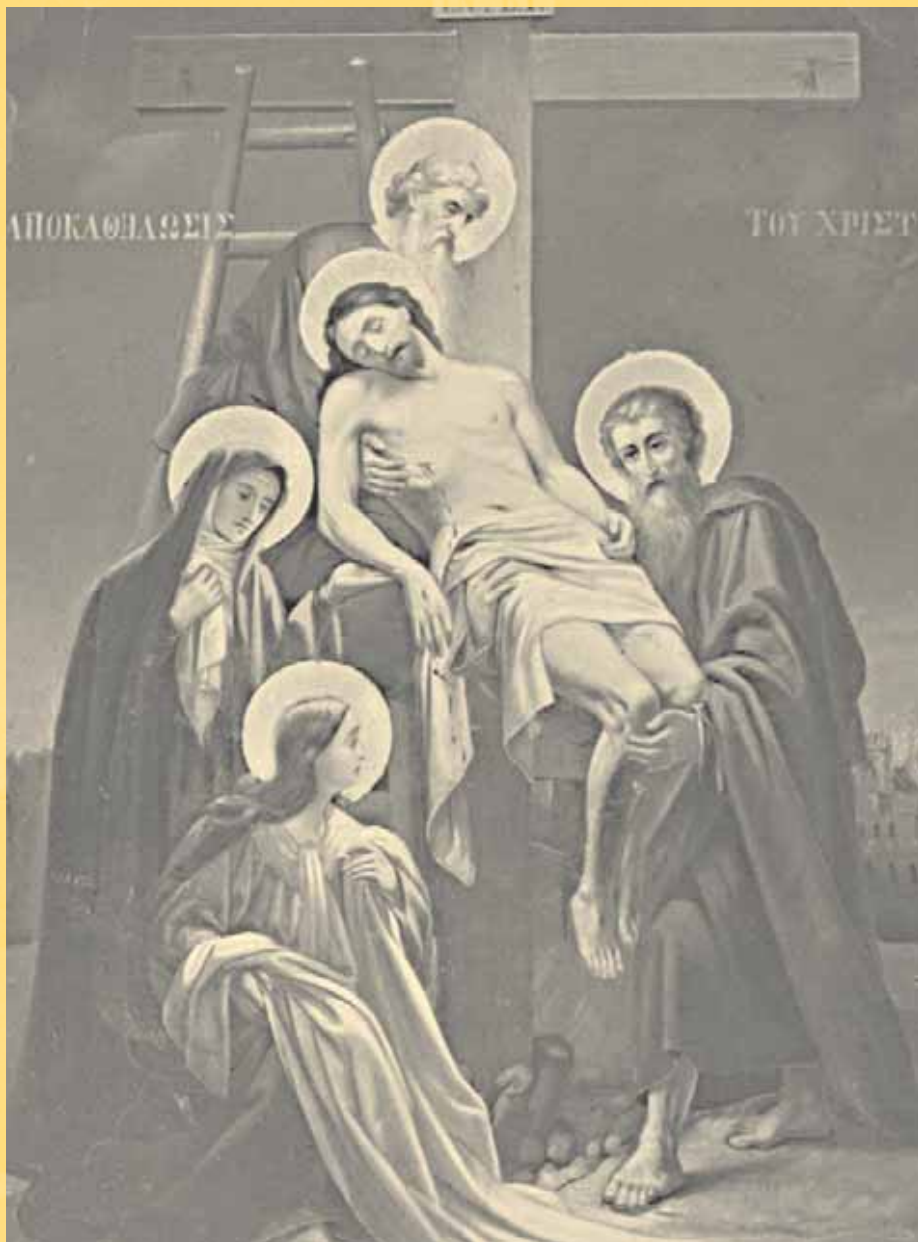

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 7

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ.7, ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: nikodimi@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:

ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

LETTRA Τζουβάρας Βασιλίας, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ.-fax 26340 - 44.391**

Το περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στα χέρια σας τό εβδομο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά να ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας, ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Ἡ ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε εἶναι γιά ὅσους θέλουν προαιρετικά νά ἀποστείλουν τήν ἐλεημοσύνη τους γιά τό Μοναστήρι μας, πού εἶναι ὑπό ἀνέγερση καί ἔχει ἀνάγκη τήν βοήθειά σας.

Ὅσοι λοιπόν θέλετε νά βοηθήσετε τήν ἀνέγερση τῆς Μονῆς, καθώς καί τήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε ἢ μέ κατάθεση στήν Ἑθνική Τράπεζα στόν ἀριθμό 426/440265-04 δίνοντας καί τό ὄνομά σας. Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική ἀπόδειξη.

Σᾶς ἐνχαριστοῦμε θερμά
Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

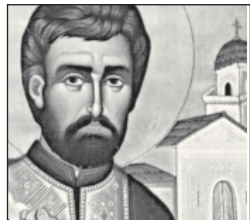
Ἡ περίοδος
τοῦ Τριωδίου

12

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:

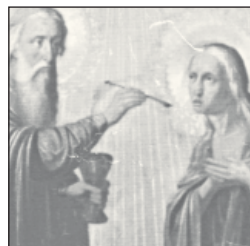
Τό μυστήριό τῆς
βαπτίσεως

20

**ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**

Νεομάρτυρας
Ἰωάννης τῆς
Σάντα Κρούς

16

**ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:**

Ἡ ὁσία Μαρία
ἡ Αἰγυπτία

24

**ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΙΛΙΑ:**

Ἐξομολόγηση

26

**ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ
ΥΓΙΕΙ:**

Νηστειακές
συνταγές

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Αὐτό τό διάστημα ἔχουμε γίνεи οἱ μας μάρτυρες μιᾶς μεγάλης δοκιμασίας τήν ὁποία διέρχεται ἡ Ἐκκλησία μας καί φυσικά οἱ μας. Ὅλοι μιλοῦν γιά σκάνδαλα καί ἀποκαλύψεις, γιά ἠθικά καί οἰκονομικά παραπτώματα, γιά συνομωσίες καί ἴντριγκες σ' ἓνα χῶρο πού εἶναι γεμᾶτος φῶς καί ἀλήθεια. Ἐνα **ἀναρμόδιο δικαστήριο** ἔχει στηθεῖ καταδικάζοντας ἀνθρώπους καί προπαντός σέρνοντας στόν ὄλεθρο συνειδήσεις... Σέ ὅλα αὐτά πολλοί ἐμφανίζονται "σκανδαλισμένοι" καί οἰκειοποιοῦνται τήν ιδιότητα τοῦ χριστιανοῦ. Ὅμως, φίλοι μας, ξέρουμε καλά ὅτι καί σκάνδαλα καί ἀναξίους ἀνθρώπους, ἀκόμη καί ἴντριγκες ὑπῆρξαν μέσα στήν Ἐκκλησία μας, ἀλλά δέν εἶναι αὐτά πού τήν χαρακτηρίζουν. **Τήν Ἐκκλησία, πού κεφαλή της ἔχει τόν Χριστό, τήν χαρακτηρίζει τό Φῶς καί ἡ Ἀλήθεια.**

Καί ἐρωτῶ, γιατί ὅταν γίναμε χριστιανοί, τουλάχιστον ὅσοι γίναμε συνειδητά, δέν σκανδαλιστήκαμε πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀπό τήν συμπεριφορά καί τήν ἐσχάτη προδοσία τοῦ Ἰούδα, γιατί δέν σκανδαλιστήκαμε ἀπό τήν ἄρνηση τοῦ Πέτρου, τρεῖς φορές μάλιστα, ὅταν ὁ Κύριός μας τόν εἶχε τόσο ἀνάγκη; Γιατί δέν σκανδαλιστήκαμε ἀπό τίς διώξεις καί τίς ἐξορίες πού ὑπέστη ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀπό τήν ἴδια τήν Ἐκκλησία; Γιατί δέν σκανδαλιστήκαμε ἀπό τίς συκοφαντίες, ἠθικές καί οἰκονομικές, γιά τίς ὁποῖες κατηγορήσαν τόν Ἅγιο Νεκτάριο καί τόσο τόν ἐδίωξαν; Καί θά μπορούσα νά σᾶς πῶ πάμπολλα παραδείγματα καί σεις οἱ ἴδιοι γνωρίζετε ὅτι ὅλα αὐτά συμβαίνουν καί γίνονται. Καί ὅμως γίναμε χριστιανοί. Καί ἀκολουθοῦμε συνειδητά τήν πίστη μας, ἀγαποῦμε τήν Ἐκκλησία μας, σεβόμαστε καί ἀγαποῦμε τό ράσο. Καί πραγματικά, τό ράσο εἶναι ἔνδοξο καί τιμημένο, εἶναι ἅγιο. Μπορεῖ κάποιος πού τό φοροῦν ἢ τό φόρεσαν στό παρελθόν νά προδίδουν ἢ νά πρόδωσαν, ἀλλά ὅμως ἡ Ἐκκλησία μένει ἀλώβητη εἰς τοὺς αἰῶνες, γιατί εἶναι πέρα καί πάνω ἀπό τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Ἄλλωστε καί τόν Ἅγιο Διονύσιο σήμερα θά τόν κατηγοροῦσαν ὅτι ὑπέθαλψε ἐγκληματία,

ἀφοῦ ὁ φονιάς τοῦ ἀδελφοῦ του ἔτρεξε καί κρύφτηκε κοντά του.... Τό ἴδιο αὐστηρό καί ἀμείλικτο δικαστήριο θά στήνόταν σήμερα ἀκόμη γιά τόν Ἰούδα... Κι ὁμως ὁ Νυμφίος τῆς καρδιάς μας, Ἐκεῖνος πού ἀγαποῦμε καί ἀκολουθοῦμε, ἦταν ἔτοιμος νά τόν συγχωρήσει καί νά τοῦ χαρίσει τά ἴδια πού χαρίζει σέ ὅλα τά παιδιά Του, ἀρκεῖ μόνο νά Τοῦ τό ζητοῦσε καί νά μήν ἐπέλεγε ὁ ἴδιος τήν ὁδὸ τῆς ἀπωλείας... Ἐμεῖς ὅμως, πόσο διαφέρουμε ἀπό Ἐκεῖνον, ἀπό τό Νυμφίο μας, τόσο πολύ, **πού ζητᾶμε τήν κεφαλή ἐπὶ πίνακι ὅσων μπορεῖ νά διασύρονται ἄδικα ἢ ἀκόμα καί δίκαια.** (Μὴ βιαζόμαστε ὅμως στήν κρίση μας. Μήπως καί ὁ Πέτρος δέν Τόν ἀρνήθηκε;) Ἀλλά πότε ἔγιναν τά δικαστήρια; Ποῦ εἶναι οἱ ἀπολογίες; Ποῦ εἶναι οἱ δικαστικές ἀποφάσεις; Ἀκόμη δέν ἔγιναν (τουλάχιστον μέχρι σήμερα) καί ὅμως πόσους στείλαμε στό ἀνάθεμα; Καί τό χειρότερο, πόσοι ἀπό ἐμᾶς δηλώνουμε ἀηδιασμένοι καί ἀγανακτισμένοι χωρὶς νά σκεφτόμαστε ὅτι καί γιά τά δικά μας λάθη θά ἔπρεπε νά εἶναι ἀηδιασμένος καί ἀγανακτισμένος ὁ Θεός μας κι ὅμως ἀκόμα μᾶς ἀγαπᾶ. **Σφάλλει ὁ διπλάνος μας καί μεῖς οἱ "δίκαιοι" καί "ἄμεμπτοι" ζητᾶμε τήν τιμωρία του, ἐνῶ ὅταν ἐμεῖς σφάλουμε ζητᾶμε ἱκετευτικά ἔλεος... ἔλεος... ἔλεος...**

Κλείνοντας, θά σταθῶ σ' ἐκεῖνο πού τονίζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅτι, **ὅπως τό πλοῖο πού κλυδωνίζεται ἀπό τήν ἔφοδο τῶν κυμάτων καί πλημμυρίζει ἀπό τή θαλασσοταραχή, τό στηρίζει ἀπό παντοῦ ἡ ἄγκυρα, ἔτσι καί τόν δικό μας νοῦ, ὅταν κλυδωνίζεται, μόλις ἔλθει ἡ ΠΙΣΤΗ τό σώζει ἀπό τό ναυάγιο καί προσορμίζει τό νοῦ μας σέ ἡσυχολιμάνι μέ φωτισμένη καί σταθερή συνείδηση...** Ἡ πίστη μας πρέπει ν' ἀνεβάξει τόσο ψηλά τήν ψυχή μας πού κανένα ἀπό τά παρόντα δεινά νά μήν τῆς ἐπιτρέπουν νά ταπεινωθεῖ, ἀλλά νά βρῖσκει ἀνακούφιση στήν ἐλπίδα τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν καί στήν ἀγάπη πρὸς τό Νυμφίο Χριστό...

Ἡ Ἡγουμένη
† Μόνικα Μοναχή
καί αἰ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί.

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ:

ἀπό τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου
μέχρι τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ μας

Πολλοὶ πιστεύουν ὅτι τὸ Τριώδιο εἶναι οἱ μασκαράδες καὶ τὰ κομφετί καὶ ἡ κάθε εἶδους ἐπινόηση μεταμφίσεως. Τὸ Τριώδιο ὁμως εἶναι ἓνα βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας μας πού ἐγραψαν οἱ Πατέρες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὸ χάρισμα τῆς μουσικῆς καὶ παρακινούμενοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐμελούρησαν στίχους πού σάν θέμα κυρίως ἔχουν τὴν μετάνοια. Ἀκόμα καὶ ὁ ὄρος “Τριώδιο” δέν δόθηκε σέ αὐτὸ τὸ βιβλίο τυχαῖα. Γιατὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 3 ὠδὲς στὸν τύπο καὶ σέ συμβολισμό τῆς Ἁγίας καὶ Ζωαρχικῆς Τριάδος. Μέγας ποιητὴς τοῦ Τριωδίου εἶναι ὁ Ἅγιος Κοσμάς, ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ, τοῦ ὁποῖου ἡ μνήμη τελεῖται στίς 14 Ὀκτωβρίου. Ἐκεῖνος πρῶτος συντάξε ὕμνους πού ἀποτελοῦνται ἀπὸ 3 ὠδὲς, ἀφιερωμένους κατὰ πρῶτον στίς ἡμέρες τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος. Ἀπὸ αὐτὸν παρακινήθηκαν καὶ οἱ Ἅγιοι Θεόδωρος καὶ Ἰωσήφ, οἱ Στουδίτες, οἱ ὁποῖοι συνέθεσαν τριώδιους ὕμνους καὶ γιὰ τίς ὑπόλοιπες ἡμέρες τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Σ’ αὐτοὺς τοὺς ὕμνους καὶ ἄλλοι Πατέρες συνέθεσαν καὶ πρόσθεσαν δικούς τους ὕμνους κι ἐνῶ πολλές φορές ἔχουμε ἀκόμη καὶ 9 ὠδὲς, παρόλα αὐτὰ ὅλη ἡ περίοδος αὐτὴ ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου μέχρι τὸ Μεγάλο Σάββατο τὸ βράδυ ὀνομάζεται περίοδος τοῦ Τριωδίου. Καὶ ὅταν λέμε

ὅτι “ἄνοιξε τὸ Τριώδιο”, ἐννοοῦμε ὅτι ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἀνοιξαμε τὸ βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας μας πού καλεῖται Τριώδιο καὶ θὰ τὸ διαβάζουμε καθημερινὰ στὴ διάρκεια τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι καὶ τὸ Μεγάλο Σάββατο. Ὅλη αὐτὴ τὴν περίοδο περιλαμβάνονται 10 Κυριακὲς σέ 10 ἰσάριθμες ἑβδομάδες ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 4 πρῶτες Κυριακὲς καὶ οἱ περικλειόμενες 3 ἑβδομάδες εἶναι προπαρασκευαστικὲς τῆς νηστείας, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιπες 7 ἑβδομάδες μέ τίς 6 Κυριακὲς τους συνθέτουν τὴν περίοδο τῶν νηστειῶν. Ἡ τελευταία ἑβδομάδα τοῦ Τριωδίου ὀνομάζεται Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάδα, ἐνῶ οἱ προηγούμενες ἀπὸ τὴν

Ἡ παραβολὴ τοῦ Τελῶνῆ καὶ τοῦ Φαρισαίου

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς

Μεγάλη Ἑβδομάδα 6 ἑβδομάδες ἀπαρτίζουν τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ἡ πρώτη λοιπὸν Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου εἶναι ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἡ δευτέρα Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου εἶναι ἡ Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου, ἡ τρίτη Κυριακὴ εἶναι τῆς Δευτέρας Παρουσίας καὶ Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω (ἀπο-κρεα δηλ. ἀποχή ἀπὸ τὸ κρέας) καὶ ξεκινᾷ ἡ ἑβδομάδα τῆς Τυρινῆς, ὅπου καταλύουμε μόνον τυροκομικὰ προϊόντα καὶ ψάρι, μέχρι καὶ τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, ὅπου μνεῖα ποιούμεθα τὴν ἐξορία τῶν πρωτοπλάστων Ἀδάμ καὶ Εὕας ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Τὴν ἄλλη μέρα, πού ὀνομάζεται Καθαρὰ Δευτέρα, ξεκινᾷ ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κατὰ τὴν ὁποία καθημερινὰ τρώμε ἄλαδο φαγητό καὶ μόνον τὸ Σάββατο καὶ τὴν Κυριακὴ τρώμε λάδι. Ἐξάιρεση ἀποτελεῖ ἡ 25η Μαρτίου, πού ὡς ἐορτὴ Θεομητορικὴ, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, καταλύεται ψάρι.

Ἐπειδὴ τὸ κέντρο τῆς σωτηρίας μας καὶ ἡ ἀποκορύφωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλους ἐμᾶς, τὰ παιδιὰ Του ἀποτελοῦν τὰ

σωτήρια πάθη Του, ἡ Σταύρωση καὶ ἡ Ἀνάστασή Του, γι' αὐτὸ καὶ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας προσπάθησαν μὲ τοὺς ὕμνους πού συνέθεσαν νὰ βοηθήσουν τίς ψυχές μας καὶ νὰ τίς ὀδηγήσουν στὴ σωτήρια μετάνοια. Γι' αὐτὸ ὄρισαν νὰ ἀνοίγει τὸ Τριῶδιο τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνη καὶ τοῦ Φαρισαίου ὡς μιὰ προετοιμασία τῆς ψυχῆς γιὰ νὰ συναντήσει τὸ Νυμφίο Χριστὸ μέσα ἀπὸ τὴν ταπείνωση. Ἀλλὰ καὶ ἡ δευτέρα Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου, μὲ τὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου, τονίζει τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς ἀποστασίας καὶ τὸ ἀνεκτίμητο κέρδος τῆς ἐπιστροφῆς στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ φιλεῦσπλαχνου Οὐράνιου Πατέρα μας. Ἡ τρίτη Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου εἶναι ἀφιερωμένη στὴ Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία, στὴν ὁποία διαβάζεται ἡ περικοπὴ τῆς Μελλούσης Κρίσεως, γιατί ὁ εὐγενέστερος καρπὸς τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἡ ἀγάπη. Καὶ γιατί ἐπίσης ἡ ἀγάπη παράκειται πάντα δίπλα στὴ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία θὰ ἀποδώσει στὸν καθένα μας αὐτὸ ἀκριβῶς πού τοῦ ἀξίζει χωρὶς διακρίσεις καὶ προσω-

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου

πολημίες. Μέ τις ακολουθίες και τούς κατασκευαστικούς ύμνους ή ψυχή αναβιβάζεται σταδιακά μέχρι την Κυριακή της Τυροφάγου, ενώ την επομένη ακριβώς ήμερα, την Καθαρά Δευτέρα, αρχίζει ή Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κατά την οποία βαδίζουμε μέσα από τις ακολουθίες μέ τούς κατασκευαστικούς ύμνους και τά ψυχοφελή αναγνώσματα, ασκώντας παράλληλα τή νηστεία και τήν αγάπη και ανυψώνοντας τό πνεύμα στά έπουράνια σκηνώματα, στά τόσο αγαπημένα και ποθητά.

Τήν Α΄ Κυριακή των Νηστειών, πού ονομάζεται Κυριακή της Όρθοδοξίας, εορτάζουμε τήν ανάμνηση της αναστηλώσεως των αγίων και σεπτών

εικόνων, τήν όποία έκαναν ή Άγία Θεοδώρα και ό γιός της Μιχαήλ ό Γ΄. Όρισαν λοιπόν οι Πατέρες, όπως τότε εκείνοι κράτησαν τήν όρθή πίστη και απέκρουσαν τούς εικονομάχους αίρετικούς, έτσι κι έμεις σήμερα νά εορτάζουμε αυτή τή νίκη της Όρθοδοξίας, τήν πρώτη Κυριακή των Νηστειών και νά θυμόμαστε πάντα ότι πρέπει πιστά και αμετάκλητα νά κρατούμε τήν πίστη μας, όπως ακριβώς μάς τήν έδίδαξαν οι Άπόστολοι και μάς τήν παρέδωσαν οι διδάσκαλοι και κήρυκες και όμολογητές της πίστεώς μας.

Τήν Β΄ Κυριακή των Νηστειών εορτάζουμε τή μνήμη του Άγίου πατρός Γρηγορίου, Άρχιεπισκόπου

“Τότε θά καταλάβεις ότι απαλλάχτηκες από τήν σαπίλα, τή μνησικακία δηλαδή, όχι μόνον όταν προσεύχεσαι για εκείνον πού σε λύτησε, ούτε όταν του προσφέρεις δώρα, ούτε όταν του στρώσεις τράπεζα, αλλά όταν μάθεις πώς του συνέβη κάποια συμφορά, ψυχική ή σωματική, και πονέσεις και κλάψεις σά νά επρόκειτο για τόν εαυτό σου...”

Κλίμαξ Άγίου Ιωάννου
Λόγος Θ΄ Περί μνησικακίας

Θεσ/νίκης τοῦ Παλαμᾶ (1340). Παρόλο πού ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς κοιμήθηκε στίς 14 Νοεμβρίου, οἱ Πατέρες ὄρισαν νά γιορτάζεται τή Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, γιατί θέλησαν ἔτσι νά ἐξάρουν καί νά δώσουν ἔμφαση στή μεγάλη σημασίας νίκη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἐπί τῶν αἰρετικῶν δοξασιῶν ἀπό τῶν ὁποίων ἀπειλήθηκε ἡ Ὁρθοδοξία. Μιά νίκη πού ἦταν ἀνάλογη μ' ἐκείνη κατά τῆς εἰκονομαχίας, γι' αὐτό καί ὁ νέος αὐτός θριάμβος τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὡς ἐπέκταση μποροῦμε νά ποῦμε ἐκείνου τοῦ πρώτου θριάμβου, ὁρίστηκε νά ἐορτάζεται τήν Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Τήν Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν ἐορτάζουμε τήν προσκύνηση τοῦ Τίμιου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐπειδή μέ τή νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς κατά κάποιον τρόπο σταυρωνόμαστε καί νεκρωνόμαστε ἀπό τά πάθη, γι' αὐτό καί ἀνυψώνουμε τόν Τίμο Σταυρό γιά νά μᾶς στηρίξει καί νά μᾶς παρηγορήσει προτρέποντάς μας νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα τῆς νηστείας καί τῆς ἐκκοπῆς τῶν παθῶν, θυμίζοντάς μας τίς δεσποτικές θλίψεις τοῦ Κυρίου μας καί τά παθήματα Ἐκείνου. Ὁ Σταυρός ἀνυψούμενος μᾶς δίνει παράλληλα ἀνακούφιση, ἐλπίδα καί

μᾶς ἐλαφρύνει ἀπό τούς κόπους καί τίς στερήσεις. Ἐπιπλέον, ὅπως ἀκριβῶς αὐτοί οἱ ὁποῖοι πορεύονται σ' ἕνα δρόμο μακρινό καί κουράζονται ἀπό τόν τρόπο τῆς πεζοπορίας, ἂν τυχόν βροῦνε μπροστά τους ἕνα δέντρο σκιερό κάθονται καί ἀναπαύονται κι ἔτσι παίρνουν νέες δυνάμεις γιά νά συνεχίσουν τήν πορεία τους, ἔτσι καί τήν περίοδο τῆς νηστείας, μέσα σ' αὐτό τό κοπιαστικό δρόμο πού διανύουμε, ἀνυψώνεται ὁ ζωηφόρος Σταυρός γιά νά μᾶς ἐνισχύσει καί νά μᾶς ἀνακουφίσει καί νά μᾶς δώσει νέες δυνάμεις γιά νά συνεχίσουμε τήν πορεία μας. Ἀλλά καί γιά μιὰ τρίτη αἰτία ὄρισαν οἱ Πατέρες νά ἀνυψώνεται ὁ Τίμος Σταυρός τήν Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν: Ὅπως δηλαδή πρῖν ἔλθει ὁ ἀρχηγός ἑνός κράτους προπορεύονται ἡ σημαία καί τά λάβαρα τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἔτσι ἀκριβῶς, ἐπειδή σέ λίγο ἔρχεται νικητής καί θριαμβευτής ὁ Χριστός μας γιά νά μᾶς δείξει τήν κατά θανάτου νίκη, μᾶς στέλνει πρῶτα τόν ζωοποιοῦ Του Σταυρό γιά νά προετοιμάσει τίς καρδιές μας ὅτι ἔρχεται ὁ νικητής τοῦ θανάτου, θριαμβευτής καί ἅς προετοιμαστοῦμε νά τόν ἀνευφημήσουμε.

Τήν Δ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν ἐπιτελοῦμε τήν μνήμη τοῦ Ἁγίου

Ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία

Ἰωάννη τῆς Κλίμακος. Διότι ἀφοῦ κατὰ τίς δύο πρώτες Κυριακές ἐορτάσαμε τοὺς ζηλωτὲς τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ κατὰ τὴν τρίτη Κυριακὴ προσκυνήσαμε καὶ πήραμε δύναμη ἀπὸ τὸ ζωοποιό Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ Δ' καὶ ἡ Ε' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν εἶναι ἀφιερωμένες στὴ μνήμη δύο μεγάλων ἀσκητῶν ἁγίων, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας

Ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ προεικονίζει τὸν Δεσπότη Χριστὸ μας, ὁ Ὅποιος ἀπὸ τὰ ἀδελφία Του, τοὺς Ἰουδαίους, φθονεῖται καὶ ἀπὸ τὸν μαθητὴ Του πωλεῖται ἀντὶ 30 ἀργυρίων. Καὶ ὅπως ὁ Ἰωσήφ βασιλεύσει τῆς Αἰγύπτου ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς μας νικᾷ κάθε ἁμαρτία καὶ βασιλεύει καὶ ἐξαγοράζει μὲ τὴ θυσία Του καὶ μᾶς τρέφει μὲ τὸν οὐράνιο ἄρτο Του...

τῆς Αἰγυπτίας ἀντίστοιχα, οἱ ὁποῖοι καὶ οἱ δύο σταύρωσαν στὴν κυριολεξία τὴν σάρκα τους, μαζί μὲ τίς ἐπιθυμίες καὶ τὰ πάθη τους. Ἡ κλίμακα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ποῦ εἶναι ἡ ἀνάβαση πρὸς τίς ἀρετές, εἶναι τὸ σύγγραμμα τὸ ὁποῖο ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς διαβάζεται στὰ μοναστήρια καὶ γενικὰ ἀπὸ ὅλους ὄσους αὐτὴν τὴν περίοδο ἀγωνίζονται, προσπαθώντας νὰ ἀνέλθουν τὴν κλίμακα τῶν ἀρετῶν.

Τὴν Ε' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ἓνα παράδειγμα νηστείας καὶ ἀσκήσεως, ἓνα πρότυπο μετανοίας γιὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς προβάλλεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μας,

ποῦ τελεῖ αὐτὴν τὴν Κυριακὴ τὴν μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἡ ὁποία ἂν καὶ ἐορτάζεται ἡ κοίμησή της τὴν 1η Ἀπριλίου, ὡστόσο οἱ θεῖοι Πατέρες ὄρισαν νὰ ἐορτάζεται καὶ τὴν τελευταία Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἀκριβῶς γιατί ἀποτελεῖ παράδειγμα μετανοίας, ἀσκήσεως καὶ ἐγκρατείας, **γιὰ νὰ παροτρύνει ἀκόμα καὶ αὐτοὺς ποῦ τὴν τελευταία στιγμή ξεκινοῦν τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα, ἀφήνοντας ἀκαρπες τίς μέρες ποῦ πέρασαν τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, ἀκόμα λοιπὸν καὶ αὐτοὺς τοὺς τελευταίους ἐργάτες ποῦ μποροῦν νὰ συγκληθεῖν ἀπὸ τὴ μεγάλη μετάνοια καὶ τὴν αὐταπάρηση, τὴν παραδειγματικὴ ἄσκηση καὶ ἐγκράτεια τῆς Ὁσίας Μαρίας, μᾶς παροτρύνει μὲ δάκρυα μετανοίας νὰ τὴν μιμηθοῦμε καὶ νὰ ὀδηγηθοῦμε πρὸς τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα μὲ προσωπικὴ μετάνοια, ἐγκράτεια καὶ αὐστηρὴ νηστεία.**

Η ΣΤ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν εἶναι ἡ Κυριακή τῶν Βαΐων κατὰ τὴν ὁποία ἐφορτάζουμε τὴν θριαμβευτικὴ εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ μας στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα μὲ τὸν ἑσπερινὸ ξεκινᾷ ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, ἡ ὁποία, ὅπως λέει καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὀνομάστηκε Μεγάλῃ, ὄχι ἐπειδὴ ἔχει περισσότερες ὥρες, οὔτε ἐπειδὴ ἔχει περισσότερες μέρες, ἀλλὰ ἐπειδὴ **μεγάλα γεγονότα** συνέβησαν κατὰ τὴ διάρκειά της καὶ γιατί τόσο μεγάλες δωρεές λάβαμε κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος ἀπὸ τὸ Δεσπότη Χριστό μας.

Τῆ Μεγάλῃ Δευτέρῃ ὄρισαν οἱ Πατέρες τὴ μνήμη τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου, πού ἦταν ὁ ἐνδέκατος γιὸς τοῦ Πατριάρχῃ Ἰακώβ ἀπὸ τῆ Ραχὴλ καὶ τὸν ὁποῖο τόσο πολὺ τὸν φθόνησαν τὰ ἀδελφία του πού τὸν πούλησαν δοῦλο, ἀντὶ 30 ἀργυρίων καὶ ὁ ὁποῖος βρέθηκε στὸν Πετεφροῖ, τὸν ἀρχιευνοῦχο τοῦ βασιλιᾶ τῶν Αἰγυπτίων Φαραῶ. Ὅταν ἡ γυναῖκα τοῦ Πεντεφροῖ ἐπεθύμησε νὰ ἁμαρτήσῃ μὲ τὸν Ἰωσήφ, ἐκεῖνος ὄχι μόνον δέν συγκατατέθηκε στό κακό, ἀλλὰ καθὼς ἐκείνη

τὸν τραβοῦσε κοντά της γιὰ νὰ ἁμαρτήσουν, ἐκεῖνος ἔτρεξε ἀφήνοντας στὰ χεῖρα της τὸν χιτῶνα του, ξεφεύγοντας ἔτσι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Αὐτὴ ὁμως τὸν κατηγοροῦσε ἄδικα ὅτι τῆς ἐπιτέθηκε κι ἔτσι ὁ κύριός του τὸν ἔκλεισε στὴν φυλακή. Ὅταν ἐξήγησε τὰ ὄνειρα τοῦ βασιλιᾶ Φαραῶ, ὁ βασιλιάς τὸν ἔκανε πρῶτο ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴ θέση ἔσωσε τὰ ἀδελφία του, ὅταν ἦρθαν νὰ ζητή-

Ἡ Ἀποκαθίλωσις, ἐκ τοῦ ἀγιογραφείου τῆς Μονῆς μας

Ἡ Σταύρωση, ἐκ τοῦ ἀγιογραφείου τῆς Μονῆς μας

σουν βοήθεια καὶ πέθανε ζώντας ἐνάρετο βίω στήν Αἴγυπτο ἀποκτώντας μεγάλη σωφροσύνη καὶ πολλές ἀρετές. Σήμερα λοιπόν ὄρισαν οἱ Πατέρες νά τελοῦμε τή μνήμη τοῦ παγκάλου (δηλαδή τοῦ καλύτερου) Ἰωσήφ, γιατί προεικονίζει τόν Δεσπότη Χριστό μας, ὁ Ὅποιος ἀπό τά ἀδελφία Του, τούς Ἰουδαίους, φθονεῖται καί ἀπό τόν μαθητή Του πωλεῖται ἀντί 30 ἀργυρίων. Καί ὅπως ὁ Ἰωσήφ βασιλεύσε τῆς Αἰγύπτου, ἔτσι καί ὁ

Χριστός μας βασιλεύει καί νικά κάθε ἁμαρτία, ἐξαγοράζει τήν ἐλευθερία μας μέ τή θυσία Του καί μᾶς τρέφει μέ τόν οὐράνιο ἄρτο Του.

Γι' αὐτό σήμερα τελοῦμε τή μνήμη τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ. Ἐπίσης σήμερα διαβάζουμε καί τό Εὐαγγέλιο τῆς ξηραθείσης συκῆς, πού προεικονίζει κάθε ψυχή, ἡ ὁποία εἶναι ἔρημη καί ἄμοιρη ἀπό κάθε πνευματικό ἀγαθό καί ἡ ὁποία θά ξεραθεῖ, ἀφοῦ κανένα καρπό δέν μπορεῖ νά φέρει.

Τή Μεγάλη Τρίτη γίνεται μνεία στήν παραβολή τῶν 10 Παρθένων γιά νά μᾶς προτρέψει ἡ παραβολή αὐτή στήν ἐλεημοσύνη καί νά μᾶς διδάξει ὅτι πρέπει νά εἴμαστε ἔτοιμοι πρὶν ἔλθει τό τέλος μας, γιά νά βρισκόμαστε πάντα σέ ἐγρήγορση, νά συναντήσουμε τό Νυμφίο Χριστό μας καί θά εἴμαστε πάντοτε ἔτοιμοι ὅταν ἀγωνιζόμαστε

νά ἔχουμε πνευματικούς καρπούς καί ὄχι μόνο μία ἀρετή, ἀλλά ὅλη ἡ ψυχή μας καί ἡ καρδιά μας νά ἀγαποῦν τόν πλησίον μας καί μέ πράξεις ἀγάπης καί ἐλεημοσύνης νά μοιάζουμε στίς φρόνιμες παρθένες καί ὄχι στίς μωρές. Τή Μεγάλη Τετάρτη γίνεται μνεία στήν πόρνη πού ἄλειψε τόν Κύριό μας μέ μύρο γιά νά παραδειγματιστοῦμε ἀπό τή μετάνοια ἐκείνης τῆς ἁμαρτωλῆς γυναικας κι ἐμεῖς ὄντες ἀκόμα πιό ἁμαρτωλοί νά ὀδηγη-

θοῦμε σέ ἔργα μετανοίας καί ἀγάπης πρὸς τὸ Θεό.

Οἱ τρεῖς αὐτὲς πρῶτες ἡμέρες τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος εἶναι προπαρασκευαστικὲς τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἀκολουθεῖ. Καί ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ καί οἱ πέντε φρόνιμες παρθένες καί ἡ πόρνη μᾶς παραδειγματίζουν γιὰ νά ὀδηγηθοῦμε μαζί μέ τὸ Χριστό μας στοῦ πάθους καί τὴν Ἀνάστασι. Καί ἡ πόρνη ἦταν ἁμαρτωλή, ἀλλά καί μόνο μέ τὴ θεομὴ τῆς μετάνοια, μέ τὴν ἀγάπη καί τὴν ταπεινώσῃ της ὄχι μόνον τῆς συγχωρήθηκαν οἱ ἁμαρτίες, ἀλλὰ ἀξιώθηκε νά μακαριστεῖ ἀπὸ τὸν Κύριό μας πού προφήτησε ὅτι εἰς τοὺς αἰῶνες ἡ πράξι αὐτῆς ταπεινώσεως καί τῆς ἀγάπης θά διαδίδεται παντοῦ, ὡς μνημόσυνο αὐτῆς τῆς πόρνης. Καί πράγματι ἀκόμα καί οἱ ὑμνωδοὶ τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος ἀντιπαρέβαλαν τὴ μετάνοια τῆς ἁμαρτωλῆς μέ τὴν κακόνοια τοῦ προδότη μαθητῆ, ψάλλοντας “ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον τότε ὁ μαθητῆς συνεφώνει τοῖς παραινόμεσι· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολῦτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότην ἐχωρίζετο· αὕτη ἠλευθεροῦτο καί ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ· δεινὸν ἡ ραθυμία, μεγάλη ἡ μετάνοια!”

Τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐορτάζουμε τὸν Ἱερό Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο, (τὴν παράδοση δηλαδὴ τῶν Φρικτῶν Μυστηρίων) τὴν προσευχὴ καί τὴν προδοσίαν τοῦ Χριστοῦ μας.

Τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ συνέβησαν τὰ σωτήρια καί ἄγια καί φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: οἱ ἐμπτυσμοί, τὰ ραπίσματα, τὰ κολαφίσματα, οἱ ὕβρεις, οἱ γέλωτες, ἡ πορφυρὰ χλαῖνα, ὁ κάλαμος, ὁ σπόγγος, τὸ ὄξος, οἱ ἥλοι, ἡ λόγχη καί προπάντων ὁ Σταυρὸς καί ὁ θάνατος πού ἐκούσια καταδέχθηκε ὁ Χριστὸς μας νά πάθει γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Τὴν ἕκτη μέρα τῆς ἑβδομάδος, δηλαδὴ τὴν Παρασκευῇ σταυρώθηκε ὁ Χριστὸς μας καί τὴν ἕκτη μέρα πλάστηκε ὁ Ἀδάμ, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος. Τὴν ἕκτη ὥρα τῆς ἡμέρας κρεμάστηκε στοῦ Σταυροῦ ὁ Χριστὸς, γιὰ τὴν ἴδια ὥρα ἔφαγε καί ὁ Ἀδάμ ἀπὸ τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ. Ἐπρεπε λοιπὸν τὴν ἴδια ὥρα πού συνετρίβη ὁ ἄνθρωπος, τὴν ἴδια ὥρα νά ἀναπλαστεῖ.

Τὸ Μεγάλον Σάββατον ἐορτάζουμε τὴν θεόσωμον ταφὴν καί τὴν εἰς ἄδου κάθοδον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τὴν ὁποία ἄνοιξε ὁ δρόμος γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ πρὸς ὅλους μας. Καί πραγματικὰ εἶναι ἀπορίας ἄξιο καί τυγχάνει μεγάλο μυστήριον ἀκόμα καί γιὰ τοὺς ἀγγέλους, τὸ πῶς ὁ Κύριος τῆς Δόξης, ὁ πανταχοῦ παρὼν καί τὰ πάντα πληρὸν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, ὁ παντοῦργος καί παντοδύναμος ἦλθε ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ Οὐράνιου Πατέρα στὴ γῆ καί σκῆνωσε στὴν πανάχρονη κοιλία τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐσαρκώθη ὑπερφυσικὰ καί ἀσπόρως γιὰ νά ἐλευθερώσει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν κατάρα. Ἀπὸ Θεὸς ἐγίνε τελειὸς ἄνθρωπος προσλαμβάνοντας ὅλα τὰ ἀνθρώπινα, ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας.

Καὶ πείνασε καὶ δίψασε καὶ ὑπέφερε καὶ πόνεσε καὶ δοκιμασία γνώρισε. Καὶ σάν ἀντίλυτρο τῶν ἁμαρτιῶν μας ὑπέστη τὰ πανάγια πάθη, τὸν θάνατον καὶ κατετέθηκε σὲ τάφο καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀφοῦ ἔμεινε θαμμένος ἀπὸ τὴν Μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὸ Μεγάλον Σάββατον καὶ τίς πρῶτες ὥρες τῆς Κυριακῆς, ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἀνέστησε μαζί Του ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Συναξαριστῆς Τριωδίου

Τί είναι ἡ βάπτισμα & τί συμβολίζει;

Β' ΜΕΡΟΣ

Συνεχίζοντας το άρθρο μας για τό μυστήριο της Βαπτίσεως, σημειώνουμε κάτι πού δέν είναι ευρύτερα γνωστό, ἄν καί πολλές φορές δέν είναι πρακτικό λόγω τῆς πληθώρας τῶν βαπτίσεων. Κανονικά ἡ βάπτισμα γίνεται ἀμέσως μετά τῆ Θεῖα Λειτουργία γιά νά μεταλάβει τό παιδί τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, πρίν καταλύσει ὁ ἱερέας τά Τιμα Δῶρα.

Ὄταν ἀρχίσει ἡ βάπτισμα προσφέρεται αὐτός ὁ ὁποῖος θά βαπτιστεῖ, ἐάν εἶναι μωρό τό κρατᾶ ὁ ἀνάδοχος του, ἐάν εἶναι μέγας προσφέρεται μόνος του καί ὁ ἀνάδοχος του εἶναι δίπλα του. Ἀνάδοχος λέγεται ἐπειδή ἀναλαμβάνει καί δέχεται νά φυλάξει τήν πίστη καί νά φροντίσει ὥστε ὁ βαπτιζόμενος νά ζήσει χριστιανική ζωή. Ὁ ἱερέας τότε διαβάσει πρῶτα τούς ἐξορκισμούς καί τίς εὐχές ὅλες. Εἶναι λάθος πού γιά νά συντομέψουν κάποιες φορές τό μυστήριο δέν διαβάζουν αὐτές τίς εὐχές μέ ἀποτέλεσμα πολλές φορές μετά ὁ βαπτιζόμενος νά βασανίζεται ἢ νά ταράσσεται στόν ὕπνο του κ.τ.λ. Ὁ ἀνάδοχος πρέπει νά εἶναι ἄνθρωπος εὐσεβῆς καί ὀρθόδοξος βέβαια,

ἀλοίμονο στους γονεῖς πού ἐπιλέγουν γιά ἀνάδοχο τοῦ παιδιοῦ τους κάποιον κοσμικό καί ἄσχετο μέ τήν χριστιανική ζωή. Πῶς θά μπορέσει αὐτός ὁ ἄνθρωπος, πού δέν βιώνει καί δέν ἀγαπᾶ ὁ ἴδιος τόν Θεό, νά μεταδώσει τήν πίστη καί νά διαφυλάξει τίς ὑποσχέσεις πού ἔδωσε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ γιά τόν βαπτιζόμενο πού ἀναλαμβάνει;

Κατόπιν ὁ ἱερέας φουᾶ τρεῖς φορές σέ σχῆμα σταυροῦ τόν κατηχούμενο, ἀνανεώνοντας ἔτσι τό πρῶτο φύσημα πού ἔδωσε ὁ Θεός στόν Ἀδάμ. Φουᾶ τρεῖς φορές γιατί τρία εἶναι τά πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος καί φουᾶ σέ σχῆμα σταυροῦ γιατί ἡ σωτηρία μας προήλθε ἀπό τόν σταυρό ἐπάνω εἰς τόν ὁποῖο σταυρώθηκε ὁ Χριστός μας. Μετά ὁ ἱερέας τόν σφραγίζει τρεῖς φορές μέ τό χέρι του μέ τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Πρίν τόν ἐμφυσησει σταυροειδῶς καί πρίν τόν σφραγίσει, ὁ κατηχούμενος πρέπει νά βγάλει τά ρούχα καί τά παπούτσια του καί νά κοιτᾶ πρὸς τήν Ἀνατολή πού σημαίνει ὅτι πρέπει νά εἶναι ἐλεύθερος ἀπό τά πάθη καί γυμνός ἀπό τήν ἁμαρτία βλέποντας μόνο πρὸς τόν Ἰησοῦ, στή νέα Ἀνατολή τῆς ζωῆς του. Ὁ ἱερέας ἐκείνη τήν ὥρα προεικονίζει τόν

Χριστό πού έπλασε τόν άνθρωπο καί ό βαπτιζόμενος εικονίζει τόν πεσόντα Άδάμ, ό όποιος αφού πλανήθηκε, επιστρέφει τώρα γυμνός καί ελεύθερος από κάθε άμαρτία. Κατόπιν ό ιερέας βάζει τό χέρι του επάνω στό κεφάλι του βαπτιζόμενου γιά νά του μεταδώσει τή Θεία Χάρη καί παρακαλεί τό Θεό νά μήν άρνηθει ποτέ ό βαπτιζόμενος τό όνομα τής Άγίας Τριάδος καί μέ τό βάπτισμα πού θά λάβει νά γίνει τέλειος. Αφού όπως είπαμε διαβάσει ό ιερέας τούς έξορισμούς, κατόπιν διαβάσει τήν τελευταία ευχή μέ τήν όποία ζητά από τό Θεό νά διώξει τελείως τόν δαίμονα από τόν βαπτιζόμενο, γιά νά τόν στηρίξει στην πίστη του. Αφιερώνει τόν βαπτιζόμενο στό Θεό καί σαν βεβαίωση όλων αυτών ξαναφυσά καί σφραγίζει πάλι τόν βαπτιζόμενο τρεις φορές. Στο τέλος τής ευχής γίνεται ή αποταγή του διαβόλου. Γυρίζει τόν βαπτιζόμενο προς τά δυτικά καί τόν προστάζει νά άρνηθει τόν σατανά καί τά έργα του. Τόν ρωτά αν πραγματικά άρνήθηκε τό σατανά κι εκείνος όμολογει “άπεταξάμην” κι όταν είναι βρέφος τό “άπεταξάμην” φυσικά τό όμολογει ό ανάδοχος. Ύστερα γυρίζει τόν βαπτιζόμενο προς τήν Ανατολή πού σημαίνει ότι έφυγε πλέον από τό σκοτάδι καί γυρίζει στό φως καί τόν ρωτά ό ιερέας αν συντάσσεται μέ τό Χριστό καί αν πιστεύει σ’ Αυτόν. Καί ό βαπτιζόμενος όμολογει “συντάσσομαι” καί λέγει τότε καθαρά τό σύμβολο τής Πίστewς. Μόλις τελειώσει, τόν ρωτά καί πάλι ό ιερέας εαν συντάσσεται

μέ τόν Χριστό καί τότε ό βαπτιζόμενος ή ό ανάδοχος βεβαιώνει τήν πίστη του στό Θεό λέγοντας “συνεταξάμην Αυτώ” καί τότε ό ιερέας του λέει “προσκύνησον Αυτώ”. Τότε ό βαπτιζόμενος ή ό ανάδοχος κάνει τό σημείο του σταυρού καί προσκυνά τό εικόνισμα του Ίησου Χριστού πού σημαίνει τήν ύποταγή του στό Χριστό καί τήν άληθινή όμολογία του. Αμέσως ό ιερέας γυρίζει κι αυτός ανατολικά καί ευχαριστεί τό Θεό πού θέλει νά σωθούν όλοι οί άνθρωποι.

Αφού λοιπόν έγινε από τό βαπτιζόμενο ή όμολογία τής Όρθοδόξου Πίστewς, ό ιερέας τόν οδηγεί μέσα στον κυρίως ναό, πού αυτό συμβολίζει ότι βρήκε ό ιερέας ένα απολλώως πρόβατο καί τό οδηγεί στον Παράδεισο καί τό προσφέρει στον Ίησου Χριστό. Κατά μίμηση δέ του Άγίου Συμεώνος πού πήρε τόν Χριστό στην άγκαλιά του ως θείο βρέφος, φέρνει τόν βαπτιζόμενο μπροστά στό θυσιαστήριο καί τούτο συμβολίζει ότι τόν προσφέρει στον Χριστό καί άνήκει μόνο

σε Αυτόν. Ό βαπτιζόμενος τότε προσκυνά τόν Θεό, όπως ό άσωτος υιός άγκάλιασε τήν ώρα τήν επιστροφής του τόν πατέρα του. Αυτό συμβολίζει ότι ήρθε ή συμφιλίωση πλέον μεταξύ Θεού καί άνθρωπου. Για νά γίνει όμως βέβαιη καί άσφαλής ή επιστροφή καί ή όμολογία του βαπτιζόμενου ό ιερέας καλεί καί τόν ανάδοχο καί του λέει νά προσκυνήσει κι αυτός τρεις φορές τό ιερό Θυσιαστήριο καί τότε ό ανάδοχος παίρνει από τό χέρι ή κρατά στην άγκαλιά αν είναι

βρέφος, τόν βαπτιζόμενο και τόν οδηγεί πρὸς τὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Αὐτὸ δείχνει ὅτι καὶ ὁ ἀνάδοχος πιστεύει ἀκράδαντα στὸ Θεὸ καὶ τόν προσκυνᾷ ὀρθοδόξως. Τὸ ὅτι παίρνει τόν βαπτιζόμενο ἀπὸ τὸ χέρι συμβολίζει ὅτι τόν παρέλαβε μέσα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τὴν εὐθύνη του καὶ ἔκτοτε ὀνομάζεται πνευματικὸς του ὀδηγὸς καὶ πατέρας. Ἐάν ὁ βαπτιζόμενος εἶναι βρέφος, ἀφοῦ προσκυνήσει τὸ μωρὸ στὸ ἱερό θυσιαστήριο ὁ ἱερέας τὸ τοποθετεῖ μπροστά στὴν Ὁραία Πύλη καὶ ὁ ἀνάδοχος σκύβει καὶ τὸ παίρνει μόνος στὴν ἀγκαλιά του σὰ νὰ τὸ ἔπαιρνε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ καὶ βαδίζουν πρὸς τὴν κολυμβήθρα. Ὅλη ἡ τελετὴ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς βαπτίσεως γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἱερέως, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τῶν ἁγίων, ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὥστε κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, τὴν ὥρα πού θά δίνει λόγο ὁ ἀνάδοχος γιὰ τὸ ἄν τήρησε τίς ὑποσχέσεις πού ἔδινε ἐνώπιόν τους καὶ γιὰ τὸ ἂν ὀδήγησε στὴ χριστιανικὴ ζωὴ τὸ βαπτιζόμενο, ὅλοι αὐτοὶ θά εἶναι μάρτυρες σὲ περίπτωση πού ὁ ἀνάδοχος ἀρνηθεῖ τίς εὐθύνες του. Στὰ παλαιότερα χρόνια, ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ σπουδαῖο, γι' αὐτὸ τελεῖτο συνήθως τὸ Μεγάλον Σάββατον ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα ἢ πρὶν τὴ Θεία Λειτουργία, ὅταν διαβάζονταν τὰ ἀναγνώσματα τῶν προφητῶν σὲ κάποια μεγάλη γιορτὴ, τὴ στιγμή πού ψάλλουμε τὸ “ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε”.

Ὁ ἱερέας προηγεῖται καὶ ὁ ἀνάδοχος ἔχει φθάσει στὴν κολυμβήθρα μὲ τόν βαπτιζόμενο καὶ τόν προσφέρει στὸν ἱερέα γιὰ τὴ βάπτισιν. Ἡ κολυμβήθρα συμβολίζει τὴ μήτρα τῆς γυναικας ἀπὸ τὴν ὁποία γεννᾶται τὸ βρέφος, ἔτσι τώρα καὶ ἡ ἐκκλησία μας γεννᾷ τὸ νέο παιδί της. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλοι μας εἴμαστε ἀδελφία, διότι ἀπὸ τὴν ἴδια

πνευματικὴ μήτρα, τὴν Ἐκκλησία, γεννηθήκαμε. Γεμίζουμε τὴν κολυμβήθρα μὲ νερὸ πού μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ ὅπου βαπτίστηκε ὁ Κύριός μας. Ἀνάβουμε τὰ κεριὰ, τὰ ὁποῖα συμβολίζουν τὸ φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὸ ὅτι ὁ βαπτιζόμενος ἀπὸ τὸ σκοτάδι ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς καὶ γίνεται υἱὸς φωτός. Θυμιάζει ὁ ἱερέας γύρω ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα καὶ αὐτὸ συμβολίζει τὴν εὐωδία πού σκορπίζει ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀμέσως ὁ ἱερέας ὑμνεῖ καὶ εὐλογεῖ τὴν Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κατόπιν ἐκφωνεῖ τὰ εἰρηνικά καὶ ὁ λαὸς ζητᾷ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ στείλει τὸ ἔλεός Του καὶ γι' αὐτὸ ἀναφωνεῖ τὸ Κύριε ἐλέησον. Κατόπιν ὁ ἱερέας προσεύχεται καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό του, τόσο γιὰ νὰ τὸν συγχωρήσει καὶ νὰ τὸν καθαρῶσει ὁ Θεός, γιὰ νὰ μὴν εἶναι μολυσμένος ἀπὸ καμιά ἁμαρτία, ὅσο καὶ νὰ τοῦ δώσει δύναμη ὁ Θεός γιὰ νὰ μπορέσει νὰ τελέσει αὐτὸ τὸ μεγάλο Μυστήριον. Γιατὶ πραγματικὰ εἶναι μεγάλη ἡ εὐεργεσία πού μᾶς κάνει ὁ Θεός καὶ εἶναι μέγα τὸ Μυστήριον τῆς βαπτίσεως, ἀφοῦ κατεβαίνει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ὁ βαπτιζόμενος καθαρῶσει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία, γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἱερέας ἀναφωνεῖ “Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα Σου”. Κατόπιν ὁ ἱερέας ἐκφωνεῖ μίαν ἀκόμη εὐχὴ πρὸς τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὅπου ἀπαριθμεῖ ὅλα τὰ ὑπ' Αὐτοῦ θαυμάσια. Τὸν ἱκετεύει νὰ ἔλθει καὶ Ἐκείνος παρὼν στὴ βάπτισιν καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἀγιάσει τὸ νερὸ, τὸ ὁποῖο ὁ ἱερέας ἀγιάζει σφραγίζοντας αὐτὸ διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ. Ἐπειτα φυσᾷ πάνω ἀπὸ τὸ νερὸ τρεῖς φορές, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τῆς Γραφῆς πού λέγει ὅτι “Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος” γιὰ νὰ συντριφθοῦν ὅλες οἱ ἐναντίες δυνάμεις καὶ νὰ γίνῃ τὸ νερὸ πνευματικὸ καὶ ἅγιο. Ἀφοῦ προσευχηθεῖ ὁ ἱερέας λέγει τὸ “εἰρήνη πᾶσι”

καί ἀμέσως μετά “τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν” ὅπου ὁ ἱερέας μαζί μέ τό λαό σκύβουν τό κεφάλι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πού εἶναι παρών. Καί ὁ ἱερέας λέγει πρὸς τόν παρόντα Κύριο: “Σύ, ὁ ὁποῖος ἦλθες εἰς τόν Ἰορδάνη καί ἀγίασες τά ὕδατα, δέξαι κι ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι δουλικῶς σ’ ἐσένα προσπίπτομεν καί ἀγίασε τά ὕδατα ταῦτα καί ἡμᾶς τά ὁποῖα ἄς γίνουν εἰς ὑγεία ψυχῆς τε καί σώματος. “Ὅλοι μαζί τότε σηκώνουν τό κεφάλι τους, ὅπως καί ὁ Κύριος μᾶς ἀνύψωσε στούς οὐρανοῦς, ὅταν ὅλοι μας πέσαμε στήν ἁμαρτία. Τότε ἡ κολυμβήθρα εἶναι γεμάτη ἀπό ἅγιο Πνεῦμα καί ὁ ἱερέας ρίχνει ἐντός αὐτῆς τό λάδι σέ σχῆμα σταυροῦ. Τό λάδι αὐτό φανερώθηκε καί τήν ἐποχή τοῦ Νῶε, ὅταν μιά περισσότερά ἦλθε μέσα στήν κιβωτό πού ἔπλεε πάνω στά νερά καί κρατοῦσε ἓνα κλαδί ἐλιάς. Τό νερό τοῦ κατακλυσμοῦ σήμαινε τό βάπτισμα, ἡ περισσότερά τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τό κλαδί τῆς ἐλιάς τό ἄπειρο ἔλεος καί τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. “Ὅταν ὁ ἱερέας ρίξει τό λάδι μέσα στήν κολυμβήθρα ψάλλει δυνατά τό ἀλληλουΐα, τό ὁποῖο ἀναφωνοῦσαν καί οἱ προφῆτες τῆς παλαιᾶς διαθήκης καί σημαίνει ἐπιδημία Θεοῦ, δηλαδή ἔρχεται ὁ Θεός. Καί τό ἔλεγον αὐτό γιατί ἤξεραν, σύμφωνα μέ τίς προφητείες ὅτι θά ἐρχόταν ὁ Θεός καί μέ τήν πρώτη καί μέ τήν Δευτέρα Παρουσία Του, γι’ αὐτό καί ἡ ἐκκλησία μας συνεχίζει νά τό λέγει, ἐπειδή προσμένει τό Χριστό τώρα κατά τή Δευτέρα Παρουσία Του. Ἀμέσως μετά ὁ ἱερέας ἀλοιφεῖ ὅλο τό σῶμα τοῦ βαπτιζόμενου μέ τό Ἅγιο Ἴελαίο καί αὐτό πάλι εἶναι συμβολικό: “Ὅπως δηλαδή τά ἀρχαῖα χρόνια οἱ παλαιστές ἄλειφαν τό σῶμα τους μέ λάδι γιά νά γλυστρῶν ἀπό τά χέρια τοῦ ἐχθροῦ, ἔτσι καί τώρα ὁ βαπτιζόμενος ἀλείφεται μέ λάδι συμβολικά γιά νά μπορεῖ νά γλυστρᾷ ἀπό τά χέρια καί τά νύχια τοῦ διαβόλου κατά τοῦ ὁποῖου σέ ὅλη

του τή ζωή θά μάχεται. Ἀμέσως μετά, ὁ βαπτιζόμενος μπαίνει στήν κολυμβήθρα ὀλόγυμνος, ὅπως πλάστηκε τήν πρώτη φορά. Ὁ ἱερέας τόν ἀκουμπᾷ στό κεφάλι καί τόν καταδύει μέσα στό νερό μία φορά λέγοντας: “Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (καί ἀναφέρει τό χριστιανικό ὄνομα) εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί ἀμέσως τόν βγάζει καί τόν βυθίζει μέ τόν ἴδιο τρόπο λέγοντας “Καί τοῦ Υἱοῦ” καί πάλι τόν βγάζει καί τόν βυθίζει γιά τρίτη φορά λέγοντας “Καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος” κι ἔτσι τόν βγάζει τετελειωμένον μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα. Ὁλόκληρος ὁ βαπτιζόμενος πρέπει νά βρῖσκεται μέσα στό νερό τῆς κολυμβήθρας, γεγονός πού τονίζουν καί ἅγιοι Πατέρες καί γι’ αὐτό θά πρέπει νά βαπτίζονται μικρά τά παιδιά, δύο, τριῶν μηνῶν τό πολύ γιά νά χωροῦν στήν κολυμβήθρα ὀλόκληρα. Οὔτε μία τρίχα τῆς κεφαλῆς τοῦ βαπτιζόμενου δέν πρέπει νά μείνει ἐκτός τοῦ ὕδατος. Κακῶς μερικοί κληρικοί καθίζουν τόν βαπτιζόμενο μέσα στήν κολυμβήθρα καί τόν ραντίζει μέ τό νερό. Γιατί οἱ 3 ἀναδύσεις καί οἱ καταδύσεις συμβολίζουν τήν τριήμερη Ταφή καί Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας καί ὅπως ὁ Κύριος εἰσῆλθε ὀλόκληρος μέσα στό μνήμα, ἔτσι καί τό βρέφος ἢ ὁ μέγας ὅταν βαπτίζονται πρέπει νά εἰσέρχονται ὀλόκληροι μέσα στό νερό. Εἶναι ἄξιο προσοχῆς νά ποῦμε ὅτι ὁ ἱερέας δέν λέγει “βαπτίζω ἐγώ” ἀλλά “βαπτίζεται” ἐπειδή αὐτό μαρτυρεῖ ὅτι ὁ βαπτιζόμενος βαπτίζεται μέ δική του θέληση καί ὄχι μέ τή θέληση τοῦ ἱερέα.

Στό ἐπόμενο τεῦχος θά τελειώσει αὐτό τό ἐκτενές ἄρθρο γιά τό ἅγιο Βάπτισμα, δίδοντας ἀναλυτικά ὅπως καί μέχρι τώρα τί ἀκολουθεῖ, ἀπό τή στιγμή πού ὁ βαπτιζόμενος βγαίνει ἀπό τήν κολυμβήθρα.

*Ἀπό τό βιβλίο “Τό Βάπτισμα”,
Ἀρχιμ. Νεκταρίου Μουλατσιώτη:
Ἀθήνα 1991, Β’ Ἔκδοσι*

ΜΗ ΟΣΙΑ ΜΑΡΙΑ ἢ ΑΙΓΥΠΤΙΑ

Φωτισθεῖσα ἐνθέως Σταυροῦ
τῇ χάριτι, τῆς μετανοίας ἐδείχθης
φωτοφανῆς λαμπηδῶν, τῶν παθῶν
τόν σκοτασμόν, λιποῦσα πάνσεμνε·
ὄθεν ὡς ἄγγελος Θεοῦ,
Ζωσιμᾶ τῷ ἱερωῷ ὠράθης ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Μαρία ὁσία Μητρε·
μεθ' οὗ δυσώπει ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιον τῆς
Ἵσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

Μία ἀπό τίς μεγαλύτερες δωρεές πού ἔκανε ὁ Θεός στὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ μετάνοια. Ὅλοι μας καθημερινά ἀμαρτάνουμε καὶ γνωρίζοντάς το αὐτὸ ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε ὡς δῶρο τὴ μετάνοια, μέ τὴν ὁποία καὶ πάλι γινόμαστε καθαροὶ ἀπὸ κάθε ἀμαρτία, ἡ ὁποία μᾶς χωρίζει οὐσιαστικά ἀπὸ τὸ Θεό. Ἐνα τρανταχτὸ παράδειγμα μετανοίας πού γεμίζει ἐλπίδα τὴν ψυχὴ κάθε ἀμαρτωλοῦ εἶναι ὁ βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἡ μετάνοια τῆς Ἁγίας αὐτῆς εἶναι τόσο συγκλονιστικὴ καὶ τόσο μεγαλειώδης πού ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ δύο φορές τὴ μνήμη της, μία τὴν 1η Ἀπριλίου κάθε ἔτους καὶ δευτέρη φορά τὴν Ἐ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, θέλοντας νὰ μᾶς δώσει ἕνα παράδειγμα γιὰ νὰ πορευθοῦμε τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀλλὰ καὶ σέ ὅλη τὴν πορεία τῆς ζωῆς μας.

Ἡ ὁσία Μαρία ἔζησε πιθανῶς τὸν 4ο αἰῶνα στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου, μιά πόλη πλούσια, ἀλλὰ ἀρκετὰ διεφθαρμένη ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ἔτσι λοιπὸν καὶ ἡ Μαρία ἦδη ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 12 ἐτῶν, χάρις στὴν ἀπαράμιλλη φυσικὴ ὁμορφιά της παρεκτράπηκε καὶ ἄρχισε ἤδη νὰ ζεῖ ζωὴ διεφθαρμένη γιὰ 17 περίπου χρόνια, παρασύροντας στὴν ἀμαρτία, τὴν πορνεία καὶ τὴ φιληδονία κι ἄλλες ψυχές. Μία μέρα, ὅταν ἦταν περίπου 30 ἐτῶν, στό λιμάνι τῆς πόλης, ἕνα πλοῖο ἦταν ἔτοιμο νὰ ἀναχωρήσει γιὰ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ στὴν ψυχὴ τῆς Μαρίας γεννήθηκε ἡ ἀνάγκη νὰ πάει κι ἐκεῖνη ἕως ἐκεῖ. Σημέρωνε ἡ 14η Σεπτεμβρίου, γιορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὅταν τὸ πλοῖο ἔφθασε στὰ Ἱεροσόλυμα κι ὅλοι οἱ προσκυνητὲς ἔτρεξαν γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν Τίμο Σταυρό. Ἀνάμεσα τους καὶ ἡ Μαρία ἔτρεξε πρὸς τὸ Ναὸ πού ἔχτισε ἡ Ἁγία Ἐλένη, ἀλλὰ μίᾳ ἀόρατῇ δυνάμει τὴν ἐμπόδιζε νὰ μπεῖ

μέσα. Γιά αρκετή ώρα προσπαθοῦσε νά μπεῖ ἀπό τήν ἀνοιχτή πόρτα τοῦ Ναοῦ, ἀλλά δέν μποροῦσε καί τότε κατάλαβε πώς τήν ἐμπόδιζαν οἱ ἁμαρτίες της καί πώς ἦταν ἀνάξια νά προσκυνήσει. Αὐτή ἡ συναίσθηση τῆς ἔφερε ἀσταμάτητα δάκρυα στά μάτια. Προσευχήθηκε μέ μεγάλη συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς της στή Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, στή Παναγία μας νά μεσιτεύσει στόν Υἱό της καί νά συγχωρέσει τίς ἁμαρτίες της. Τά δάκρυα κυλοῦσαν ἀκόμη ἀσταμάτητα, ὅταν ἐπιτέλους ἡ Μαρία μπόρεσε νά διαβεῖ τήν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ καί μέ ψυχή συντετριμμένη ἀπό τή μετάνοια νά προσκυνήσει τόν Τίμο Σταυρό, ὑποσχόμενη ὅτι πλέον θ' ἀλλάξει ζωή. "Ὅταν βγήκε ἀπό τό Ναό ἀναρωτιόταν πού νά πορευθεῖ, ὅταν μία ἐσωτερική φωνή τῆς εἶπε νά πορευθεῖ πρὸς τήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνη Ποταμοῦ. Ἐκεῖ βρῆκε ἕναν πνευματικό ἱερέα, ἐξομολογήθηκε τά ἁμαρτήματά της, καί ἀφοῦ πέρασε τόν Ἰορδάνη προχώρησε στήν ἔρημο. Ἐκεῖ ἔζησε 47 ὀλόκληρα χρόνια μέ αὐστηρή νηστεία, προσευχή καί δάκρυα μέσα στήν ἀφιλόξενη ἔρημο πού ἦταν καυτή τό πρωῒ

καί παγωμένη ὅλη τή νύχτα, χωρίς τροφή, χωρίς ροῦχα, χωρίς στέγη. Ἐκεῖνη πού ἔμενε στά καλύτερα δωμάτια στήν Ἀλεξάνδρεια, ἔτρωγε τά καλύτερα φαγητά, ζοῦσε μέσα στή χλιδή καί στήν πολυτέλεια καί ταυτόχρονα μέσα στήν φιληδονία καί στήν ἀκολασία, πέρασε ὅλη τή ζωή της στήν ἔρημο ἔχοντας πάρεμ μαζί της μόνο τά ροῦχα πού φοροῦσε καί τρία ψωμιά πού μόλις τελείωσαν, γιά 47 ὀλόκληρα χρόνια ἔτρωγε τά χόρτα τῆς ἐρήμου καί ξεδιψοῦσε στό νερό τοῦ Ἰορδάνη. Γιά στρώμα της εἶχε τήν ἄμμο τῆς ἐρήμου, γιά σκεύη της τ' ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, γιά φίλο της καί συντροφιά τά ἄγρια θηρία καί μόνο γιά μία φορά στή ζωή της μετά ἀπό 47 χρόνια συνάντησε κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ ἄνθρωπο, τόν Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ ἀπό τή Μονή τοῦ Τιμίμου Σταυροῦ. "Ὅπως ἦταν συνήθεια τῶν μοναχῶν τῆς ἐποχῆς, ἔφευγαν ἀπό τό μοναστήρι τους στήν ἔρημο, ἀπό τήν Καθαρά Δευτέρα μέχρι τήν Κυριακή τῶν Βαῶν. Ἐνας ἀπό αὐτούς τούς μοναχοῦς, ὁ Ἀββᾶς Ζωσιμᾶς ξεκίνησε λοιπόν γιά τήν ἔρημο, παρακαλῶντας τό Θεό νά τοῦ δείξει κάποιο Γέροντα τῆς ἐρήμου

για να ωφεληθεί πνευματικά. Καθώς προσε-
χόταν αντιλήφθηκε μία σκιά ανθρώπου και
σκέφτηκε ότι ίσως να ήταν διαμονική ενέργεια
κι έκανε τό σταυρό του. Πρόσεξε όμως ότι αυτό
πού έβλεπε μπροστά του είχε μαύρο σώμα,
γυμνό και κατάλευκα μαλλιά. ‘Ο Άββας πίστε-
ψε ότι βρήκε τόν ερημίτη πού θά τόν ωφελοῦσε
πνευματικά, όπως είχε ζητήσει από τό Θεό.
Άκουσε τότε τή φωνή αὐτοῦ τοῦ ἀσκητικοῦ
πλάσματος να τοῦ λέει: “Συγχώρεσέ με Άββα
Ζωσιμᾶ, ἀλλά ἐπειδή εἶμαι γυναίκα γυμνή, ρίξε
μου τό ρᾶσο να σκεπαστώ και θά ἔρθω να μέ
εὐλογῆσεις”. “Όταν ἄκουσε τό ὄνομά του ἀπό
τά χεῖλη τῆς γυναίκας, ὁ Ζωσιμᾶς κατάλαβε
πώς ἡ γυναίκα εἶχε χάρισμα προορατικό.
“Όταν ἡ Ἁγία τόν πλησίασε, ἐκεῖνος γονάτισε
μέ τό πρόσωπο στή γῆ και εἶδε ότι τά πόδια της
δέν ἀκουμποῦσαν στή γῆ, ἀλλά αἰωρεῖτο ἕναν
πῆχυ ψηλότερα. Τήν παρακάλεσε θεομά να τοῦ
διηγηθεῖ τήν ἱστορία της και τά ἀσκητικά της
παλαιίσματα και ἡ Ἁγία ὑπῆκουσε. Ἐκείνη τοῦ

ποταμό περπατώντας πάνω στά νερά σαν να
ἦταν σέ στεριά. Ἀφοῦ μέ μεγάλη συγκίνηση κοι-
νώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ζήτησε ἀπό
τόν Γέροντα να ἔρθει πάλι στό σημεῖο πού εἶχαν
συναντηθεῖ τήν προηγούμενη χρονιά, μετά ἀπό
ἕνα χρόνο. Ἀπό τά τρόφιμα πού τῆς εἶχε φέρει
ὁ Γέροντας κράτησε μόνον τρία σπυριά φακή,
ἔκανε τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, πέρασε τόν Ἰορ-
δάνη περπατώντας στά κύματα και χάθηκε
στήν ἔρημο. ‘Ο Άββας Ζωσιμᾶς ἐπέστρεψε στή
Μονή του, ἐνῶ σκεπτόταν ότι ξέχασε να ρωτή-
σει τό ὄνομα τῆς Ἁγίας. Τόν ἐπόμενο χρόνο
βγήκε πάλι ὁ Γέροντας στήν ἔρημο ἀναζητώ-
ντας τή μεγάλη ἀσκήτρια. “Όταν τήν βρήκε ἐκεί-
νη ἦταν ἤδη νεκρή μέ τό σώμα της στραμμένο
στήν Ἀνατολή και τά χέρια σταυρωμένα. Διά-
βασε προσεκτικά τίς λέξεις πού ἦταν χαραγμέ-
νες στή γῆ κοντά της: “Άββα Ζωσιμᾶ θάψε τό
σῶμα τῆς ταπεινῆς Μαρίας, ἐδῶ ὅπου τό
βρήκες και παρακάλεσε τό Θεό για μένα. Ἐτε-
λειώθην τό μήνα Φαρμοῦθι (Ἀπρίλιο) τή νύχτα

*Χρειάζονται πολλά χρόνια και ἀμέτρητα δάκρυα για να σβήσει ἕνα παρά-
πτωμα στα μάτια τῶν ἀνθρώπων. Για τό Θεό όμως ἀρκεῖ ἕνα δάκρυ...*

διηγήθηκε πώς ἔζησε, πώς ὑπέμεινε τόν καύσω-
να τῆς ἡμέρας, τό ψῆχος τῆς νύχτας, τήν πείνα,
ἀλλά παράλληλα και τόν πόλεμο ἀπό τίς
παλαιές μνήμες, πού για πολλά χρόνια τήν τυρ-
ρανοῦσαν. Ἡ Ἁγία Μαρία συμβούλευσε τόν
Άββα τήν ἐπόμενη Σαρακοστή να μὴν ἔρθει
στόν Ἰορδάνη, μόνο τή Μεγάλη Πέμπτη, ἡμέρα
τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, να ἔρθει να τήν κοινο-
νήσει. Ἐπέστρεψε ὁ Άββας Ζωσιμᾶς στή Μονή
του και τόν ἐπόμενο χρόνο, τήν Καθαρά Δευτέ-
ρα δέν κατάφερε να φύγει για τήν ἔρημο, γιατί
ἔπεσε ἀρρωστος στό κρεβάτι. Καί τότε θυμῆ-
θηκε τά λόγια τῆς ὁσίας. Τήν Μεγάλη Πέμπτη ὁ
Γέροντας πήρε τή Θεία Κοινωνία ὅπως τοῦ εἶχε
ζητήσει ἡ ὁσία Μαρία, λίγα σύκα, χουριάδες
και φακή βρεγμένη και πήγε στόν Ἰορδάνη ἀνή-
συχος, διότι εἶχε ἀρχίσει να σκοτεινιάζει και
δέν εἶχε τρόπο να περάσει ἀπέναντι. Εἶδε τότε
τήν ὁσία Μαρία στήν ἀπέναντι ὄχθη να κάνει
τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ και να διασχίζει τόν

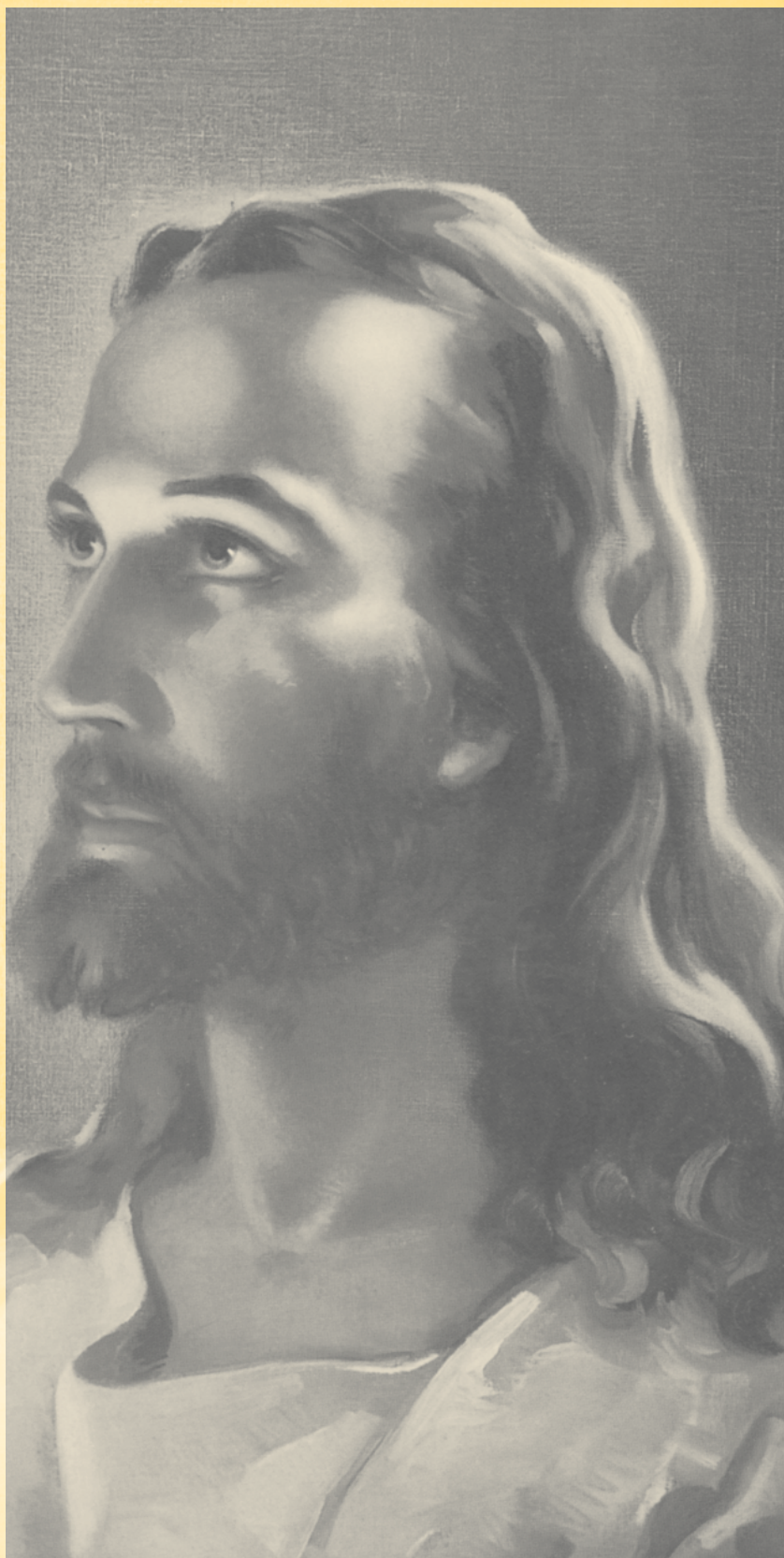
ἐκείνη κατά τήν ὁποία μετέλαβα. ‘Ο Γέροντας
σκεπτόταν πώς να σκάψει τόν τάφο της, ἀφοῦ
δέν εἶχε μαζί του κανένα ἐργαλεῖο, ὅταν ἐφα-
νίστηκε ἕνα λιοντάρι, τό ὁποῖο ἄρχισε να γλύ-
φει τά πόδια τῆς νεκρῆς. ‘Ο Άββας στήν ἀρχή
φοβήθηκε, ἀλλά καθώς τό εἶδε ἤρεμο τοῦ εἶπε:
“Θηρίο ἀνήμερο, ἐπειδή δέν ἔχω ἐργαλεῖα για ν’
ανοίξω τόν τάφο τῆς ὁσίας, σκάψε ἐσύ τή γῆ να
θάψουμε τό λείψανο, γιατί ὁ Θεός σ’ ἔστειλε
ἐδῶ να μέ βοηθήσεις”. Τό λιοντάρι σά να εἶχε
λογικό ἔσκαψε τό λάκκο στα μέτρα πού ἔπρεπε,
ἔβαλε μετάνοια στό Γέροντα κι ἔφυγε. ‘Ο Άββας
Ζωσιμᾶς ἔθαψε τό σῶμα τῆς Ὀσίας Μαρίας
και ἐπέστρεψε συγκλονισμένος στή Μονή του.
Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τή μνήμη τῆς Ὀσίας
Μαρίας τήν 1η Ἀπριλίου, ἀλλά και τήν Ε’
Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ὡς παράδειγμα μετα-
νοίας.

(Ἀνάτυπο μέ τίτλο “Μεγάλη και θαυμαστή
ἡ δύναμη τῆς μετανοίας”
Ἐκδ. “Ορθόδοξος Κυψέλη, Θεσ/νίκη 2000)

Πές μου λοιπόν,
υπάρχει τίποτα
καλύτερο, υψιλό-
τερο, πού μπορεῖ
νά καλύψει τὰ
πάντα καὶ γενικά
νά ἀξίζει πὸ
πολύ ἀπὸ τὴν
ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ;
γιά ἐμᾶς πού μᾶς
ἐπλάσε, πού μᾶς
ἔδωσε ζωὴ, μᾶς
στόλισε μὲ τόσες
τελειότητες, μᾶς
στηρίζει, φροντί-
ζει καὶ μᾶς ἀγα-
πάει; Ἄφου αὐτός
ὁ ἴδιος εἶναι
ΑΓΑΠΗ καὶ
ἀνώτερος ἀπὸ
κάθε ἄνθρωπο.

Δέν νομίζεις
λοιπόν ὅτι πρέπει
νά Τόν ἀγαπᾶμε
πάνω ἀπ' ὅλα
καὶ μὲ πόθο ν'
ἀναζητοῦμε νά
Τόν βροῦμε;

*Ἅγιος Γερμανός
τῆς Ἀλάσκα*

‘Ο νεομάρτυρας π. ΙΩΑΝΝΗΣ τῆς ΣΑΝΤΑ ΚΡΟΥΖ

πού μαρτύρησε ἀπό τούς σατανιστές

στησε κέντρο ὀρθόδοξης ὁμολογίας σέ ὄλη ἐκείνη τήν περιοχή, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἦταν ἀπομακρυσμένοι ἀπό τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία. Ὁ π. Ἰωάννης ἦταν ἀπλός στή συμπεριφορά του, ἀγαποῦσε τούς ἐνορίτες του, ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του καί τίς νυχτερινές καί ἀκατάλληλες ὥρες ἦταν ἀνοιχτή, παρὰ τίς διαμαρτυρίες τῶν οἰκείων του πολλές φορές γιά τόν φόβο τῶν ἀνθρώπων τῆς νύχτας.

Τά κηρύγματά του ἦταν πύρινα. Ἀγαποῦσε τό Θεό καί ἤθελε νά Τόν ἀγαπήσουν καί οἱ ἄλλοι, γι' αὐτό πήγαινε στά πάγκα καί κουβέντιαζε μέ νέους ἀνθρώπους πού δέ γνώριζαν τίποτε γιά τό Θεό καί τήν Ἐκκλησία, δέν ἦταν ὀρθόδοξοι, ἀλλά ἀνήκαν σέ ἄλλα δόγματα ἢ ἦσαν Ἑβραῖοι καί ἄλλοι.

Ἐκεῖνο δέ πού κατέστησε τόν Προφήτη Ἥλία πνευματικό κέντρο ἦταν τό

ἔξις θαυμαστό γεγονός:

Στήν Ἄνδρο συμβαίνει τό θαῦμα μέ τούς κρίνους τῆς Παναγίας. Ὄταν ἀνθίζουν οἱ κρίνοι τούς πηγαίνουν στή χάρη τῆς καί τούς βάζουν στήν εἰκόνα τῆς. Φυσικά ξεραίνονται καί πέφτουν, ὅπως πέφτουν καί τά φύλλα καί μένει τό κοτσάνι ξερό. Οἱ Ἄνδριώτες ἀφήνουν στήν εἰκόνα τά ξερά κοτσάνια καί στή γιορτή τῆς κάθε χρόνο αὐτά ἀνθίζουν καί βγάζουν μπουμπουκία.

Ὁ π. Ἰωάννης ὅπως εἶναι φυσικό, εἶχε ζήσει αὐτά τά θαυμαστά γεγονότα ὅταν ζοῦσε στό

Ο μακαριστός ἅγιος αὐτός ἄνθρωπος, ὁ πατήρ Ἰωάννης Καρασαμάτης γεννήθηκε τό 1937 καί μεγάλωσε στήν Ἄνδρο στό χωριό Ἀποίκια. Σέ ἡλικία 20 ἐτῶν ἔφυγε γιά τήν Ἀμερική, ὅπου δημιούργησε οἰκογένεια καί χειροτονήθηκε ἱερέας. Γιά 10 χρόνια ἐργάστηκε μέ ἱεραποστολικό ζῆλο στήν Ἀλάσκα καί ἀφοῦ διακόνησε τήν Ἐκκλησία σέ πολλούς ναοούς ἦλθε τελικά στή Σάντα Κρούζ, στό νότο τοῦ Προφήτη Ἥλία, τόν ὁποῖο ὁ π. Ἰωάννης τελειοποίησε, τόν ἐγκαινίασε τό 1981 καί τόν κατέ-

χωριό στά Ἀποίκια, καί ὅταν ἦρθε στό νησί, πήγε στό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί ζήτησε ἀπό τόν γέροντα Δωρόθεο κρίνους τῆς Παναγίας.

Ὁ γέροντας τόν προμήθευσε ξερά κοτσάνια καί ὁ π. Ἰωάννης τά πήρε μαζί του στήν Ἀμερική τά τοποθέτησε στήν εἰκόνα τῆς Παναγίας καί οἱ κρῖνοι ἀνθισαν.

Αὐτό τό γεγονός ἦταν ἀφορμή νά ἀναζωπυρωθεῖ ὁ ζῆλος του, τά κηρύγματά του νά εἶναι φλογερά καί ὁ κόσμος νά προσέρχεται νά προσκυνάει τήν Παναγία καί νά βροῖσκει γνήσιο ὀρθόδοξο φρόνημα.

Ὁ π. Ἰωάννης ἦταν ὁμορφη κι εὐαίσθητη ψυχή, ἔγραφε καί ποιήματα θρησκευτικά, τόν συγκινοῦσαν δέ πολύ τά θαύματα τῆς Παναγίας μας καί οἱ βίοι τῶν Ἁγίων.

Πολύ συχνά ἔγραφε στόν γέροντα Δωρόθεο νά τοῦ στέλνει ὑλικό γιά τά κηρύγματά του, βιβλία καί ὅ,τι ἄλλο μποροῦσε νά τοῦ φανεῖ χρήσιμο στήν διακονία του.

Ὅταν ἦλθε ἡ πρεσβυτέρα στήν Ἑλλάδα, πήρε κρίνους καί τούς φύτεψαν στήν Ἀμερική, ἐκεῖνοι ἔπιασαν κι ὅταν ἀνθισαν, τούς τοποθέτησαν στήν Παναγία. Ὁ π. Ἰωάννης ἔκανε προσκυνητάριο μέ κουβούκλιο καί τοποθέτησαν στήν Παναγία, ἡ ὁποία θαυματουργικά ἀνθίζε τούς κρίνους της ἀπό τά ξερά κλαδιά.

Ἀγαποῦσε ιδιαίτερα τόν Ἅγιο Νικόλαο, γιατί ἀπό μικρό παιδί γνῶριζε καί πήγαινε στό μοναστήρι. Ἐκεῖνη δέ τήν ἐποχή, ἄρχισε στήν εἰκόνα τῆς Παναγίας στό Καθολικό τοῦ Ἁγίου Νικολάου νά ρεεῖ αἷμα καί νά μυροβλίζει. Ὁ π. Ἰωάννης ἄρχισε μέ θεῖο ζῆλο καί φλόγα νά μιλάει γιά τήν Παναγία μας καί τά ἄπειρα θαύματά της. Εἶχε δέ ἔξαπλώσει τή δράση του καί σέ ἀνθρώπους τῶν ἄλλων δογμάτων καί βάπτιζε πολλούς καί τούς κατηχοῦσε στήν ὀρθοδοξία. Αὐτή του ὁμως ἡ κίνηση καί ἡ δραστηριότητα ἄρχισε νά δυσαρρεστεῖ μερικούς κι ἄρχισαν προειδοποιητικά τηλεφωνήματα καί γράμματα. Τότε ἦταν πού ὁ π. Ἰωάννης ἔγινε πολύ πιό φλογερός καί πύρινος καί συγκεκριμένα ἔλεγε: “Ὅσο τά μάτια μου ἔχουν νερό, ἐγώ θά κηρύττω τόν Χριστό καί τήν Ὄρθοδοξία”.

Ἀγαποῦσε τήν Παράδοση καί δέν ἀκολοῦθοῦσε τόν μοντέρνο τρόπο ζωῆς, οὔτε καί τῶν

πολλῶν ἱερέων τῆς Ἀμερικῆς, πολλοί ἐκ τῶν ὁποίων τόν ἐκτιμοῦσαν ιδιαίτερα γι’ αὐτό. Κήρυττε γιά τόν Ἀντίχριστο καί συνιστοῦσε στούς χριστιανούς του νά προφυλαχθοῦν ἀπό τίς παγίδες του, νά ἀποφύγουν τό σφράγισμα, κι ἔτσι ἄρχισαν νά πυκνώνουν οἱ ἀπειλητικές προειδοποιήσεις γιά τή ζωή του, ἐκεῖνος ὁμως δέν τά λογάριζε ὄλα αὐτά.

Στίς 17 Μαΐου 1985 τό βράδυ πήρε τηλέφωνο τόν γέροντα στό Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί τοῦ ζήτησε πληροφορίες γιά τά θαύματα τῆς Παναγίας τῆς Μυροβλίτισσας. Ἐτοίμαζε κήρυγμα γιά τήν Κυριακή καί θά μιλοῦσε γιά τήν Παναγία.

Τήν ἄλλη μέρα, 18 Μαΐου, ὁ π. Ἰωάννης ἦταν ὁ μόνος του στό σπίτι μέ τόν γιό του Φώτιο, ἡ πρεσβυτέρα ἔλειπε στήν κόρη τους. Τό ἀγόρι ἔφυγε νά πάει σέ κάτι φίλους του, καί ὁ π. Ἰωάννης πήγε στήν ἐκκλησία νά τήν ετοίμασει καί νά γράψει τό κήρυγμα.

Ἦταν βράδυ. Τό ἀγόρι γύρισε ἀργά στό σπίτι καί εἶδε ὅτι δέν εἶχε ἐπιστρέψει ὁ πατέρας του καί πήγε ἀνησυχώντας νά τόν βρεῖ στήν ἐκκλησία.

Καί τότε ἀντίκρισε τό φοβερό θέαμα: τόν πατέρα του κατακρεουργημένο καί ἀγνώριστο. Τόν εἶχαν βρεῖ μόνο του καί τόν βασάνισαν κτυπώντας τό κεφάλι του μέ σφυριές, τό δέ σῶμα του τό κατακρεοῦργησαν μέ τό μαχαίρι. Καί ὅπως διεπίστωσε ἡ ἀστυνομία, ἐπειδή ἐκεῖνος σπαρταροῦσε, πήραν τό σταυρό του μέ τήν ἄλυσίδα καί τόν ἐπνιξαν. Τό δέ αἷμα πού χύθηκε ἀπό τίς πληγές καί πλημμύρισε τό δάπεδο, τό χρησιμοποιήσαν γιά νά γράψουν δικά τους συνθήματα στούς τοίχους τοῦ ναοῦ καί τό 666. Ἦταν σατανιστές.

Ὁ ἅγιος ἱερέας μαρτύρησε στό σημεῖο πού φωτογραφήθηκε μέ τό σταυρό στό χέρι, ἴσως ἦταν μία πρόρρηση γιά τό τί θά ἐπακολουθοῦσε.

Συνέβησαν δέ πρό τοῦ θανάτου του τρία θαυματοργά γεγονότα:

Τό πρῶτο: οἱ ἀνθισμένοι κρῖνοι τῆς Παναγίας μία ἐβδομάδα πρό τοῦ μαρτυρίου του πέσανε ὄλοι ξαφνικά, καί ἀπό τότε δέν ἔχουν ξανανθίσει.

Τό δεύτερο: ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας δάκρυσε, τό δέ δάκρυ ὑπάρχει ἀκόμη ἐπάνω στήν εἰκόνα.

Καί τρίτο: ἐπί τρεῖς συνεχεῖς Κυριακές πρό τοῦ μαρτυρίου του, κατά τή διάρκεια τῆς θείας λειτουργίας, ὁ ἅγιος αὐτός ἄνθρωπος ἔλαμπε καί

τό πρόσωπό του σκόρπιζε ακτίνες, τό δέ παιδί πού τού ἔδινε τό ζέον καί εἶδε τό παράδοξο αὐτό φαινόμενο, ἐπιτιμήθηκε αὐστηρά νά μήν φανερώσει τίποτε.

Ἡ ἀστυνομία ἐρεῖνυσε γιά τούς φρονεῖς τοῦ ἁγίου, βρῆκαν τρία ἄτομα, ἕνα ἀνδρόγυνο καί τό γιό τοῦ ἀνδρα ἀπό ἄλλη γυναικα. Ἦταν ἱερεῖς τοῦ σατανᾶ καί πήραν δηλητήριο κόμπρας ὅταν τούς συνέλαβαν. Οἱ δύο πέθαναν, ἐνῶ ὁ τρίτος ἔχασε τά λογικά του καί δέν συννεοεῖται. Ἀκόμα ἀπό τήν ἀστυνομία τό ἔργλημα δέν ἔχει ἐξιχνιαστεῖ. Τό λείψανο ὅμως τοῦ Ἁγίου ἦταν παραμορφωμένο, τό δέ πρόσωπό του δέν μποροῦσαν νά τό ἀντικρίσουν, γι' αὐτό τοῦ φορέσανε τήν καλή του χρυσοκέντητη στολή καί σφραγίσανε τό φέρετρο στή νεκρώσιμη ἀκολουθία.

Ὅταν ἔμαθε ὁ ἠγούμενος τοῦ Ἁγίου Νικολάου γιά τόν μαρτυρικό θάνατο τοῦ π. Ἰωάννου, ἔγραψε στήν πρεσβυτέρα καί τήν παρακάλεσε νά τοῦ στείλει τά ἄμφια τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἀνθρώπου, πού εἶχαν συλλειτουργήσει στό μοναστήρι, στή γιορτή τοῦ Ἁγίου Δωροθέου τό 1981. Πέρασε καιρός, δέν ἔλαβε καμιά ἀπάντηση.

Στίς 4 Ἰουλίου τοῦ 1986 εἶχαν λειτουργήσει στό μοναστήρι καί βρισκόνταν ἐκεῖ ἄρκετοῖ ἀνθρώποι ἀπό τήν Ἀθήνα. Περίμεναν δέ τό μεσημέρι μέ τό πρωῖνό καράβι ἕνα πούλμαν προσκυνητές γιά τήν ἀγρυπνία πού θά ἐπακολουθοῦσε γιά τόν Ἅγιο Ἀθανάσιο τόν Ἀθωνίτη. Ἀφοῦ τελείωσε ἡ λειτουργία καί ετοimiάζονταν νά βγοῦν ἀπό τήν ἐκκλησία, ἄρχισαν τά σήμαντρα νά χτυποῦν πανηγυρικά. Τούς κατέλαβε ὅλους φόβος καί δέος. Ἀφοῦ δέ πρὸς στιγμὴν σταμάτησαν, ἄρχισαν ἐκ νέου πολύ ἔντονα καί τόσο πανηγυρικά καί ἁρμονικά πού οἱ παρευρισκόμενοι ἐξέστησαν. Ἔκαναν παράκληση στόν Ἅγιο Νικόλαο καί περίμεναν νά φανερωθεῖ κάτι θαυμαστό καί περὶεργο.

Ἀφοῦ ἦλθαν καί οἱ προσκυνητές μέ τό πούλμαν, συζητοῦσαν ὅλη μέρα γιά τό θαυμαστό αὐτό γεγονός. Τό ἀπόγευμα χτύπησε τό τηλέφωνο καί ζήτησε τόν γέροντα Δωρόθεο ἡ κόρη τοῦ π. Ἰωάννη, Μαρία, πού εἶχε ἔλθει εἰδικά στήν Ἄνδρο γιά νά φέρει τά ἄμφια του στό γέροντα Δωρόθεο.

Τά ἔφερε στό μοναστήρι καί τά ὑποδέχθηκαν

ὄλοι οἱ προσκυνητές, ἐτέλεσαν ἀγρυπνία καί τά ἔφεραν γιά προσκύνηση. Τά σήμαντρα χτυποῦσαν στό μοναστήρι, τήν ὥρα ἀκριβῶς πού ἔμπαινε τό καράβι μέ τά ἄμφια τοῦ νεομάρτυρος στό λιμάνι.

Οἱ ἐμφανίσεις μετά τό θάνατό του εἶναι πάμπολλες. Παραμονές τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ 1986, ὁ γέροντας ετοimiάζε τό μοναστήρι καί τόν βοηθοῦσαν γυναῖκες ἀπό τό χωριό. Κάποια στιγμή εἶδαν τόν μακαριστό πατέρα Ἰωάννη νά περπατᾶ στήν αἰλὴ καί νά ἔρχεται πρὸς τό μέρος τους ἀπό τήν ἀνοιχτή πόρτα στήν τράπεζα. Ἔβαλαν ὄλοι τίς φωνές, γιατί καί στό χωριό ὄλοι τόν γνώριζαν καί τόν ἔλεγαν παπα-Γιάννη, καί χάθηκε ἀπό μπροστά τους. Ὅσπου νά συνέλθουν ἀπό τήν ταραχή καί τό ξάφνιασμα, ἦρθε ὁ ταχυδρόμος καί ἔφερε δέμα ἀπό τήν Ἑλβετία, ὅπου περιεῖχε τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου, σκαλιστή σέ ξύλο, ἀπό ὀρθόδοξους Ρώσους πού τόν τιμοῦν ὡς ἅγιο.

Ὁ πατήρ Ἰωάννης ζήτησε νά μοιραστεῖ παντοῦ ἡ εἰκόνα του καί νά γίνει γνωστό τό μαρτύριό του, ἡ ὀρθόδοξη ὁμολογία του. Τόν Φεβρουάριο τοῦ 1987, ὁ γέροντας Δωρόθεος ἦταν στήν Ἑλβετία γιά ἐγχείρηση. Μιλώντας ἐκεῖ μέ πιστοῦς νέους γιά τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου, τόν εἶδαν ὀφθαλμοφανῶς νά τοῦ εὐλογεῖ καί νά χάνεται.

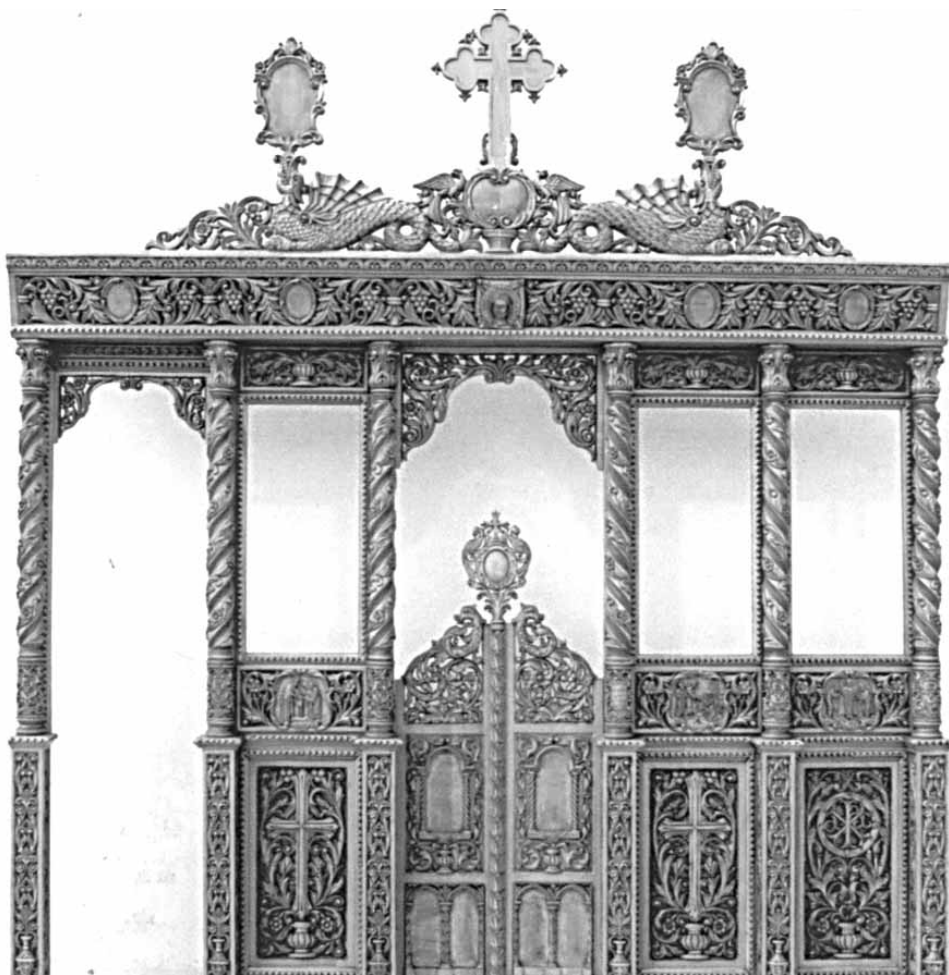
Στήν τελευταία τους ἐκείνη λειτουργία μέ τόν γέροντα, στήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Δωροθέου, ὅπου ὁ ἅγιος ἐξομολογήθηκε, δώρησε στόν π. Δωρόθεο τό πετραχίλι του. Τμημα δέ αὐτοῦ, στήν Ἑλβετία, ὅπου τό πήγε ὁ γέροντας, ἐσκόρπιζε ἄρρητη εὐωδία σέ ὄλους τούς παρευρισκόμενους.

Στήν Ἄνδρο σήμερα ζεῖ ὁ ἀδελφός τοῦ ἁγίου μέ τήν οἰκογένειά του, καθώς καί ἡ γερόντισσα μητέρα του, ἡ ὁποία δέν γνωρίζει τίποτε γιά τόν παπά καί τόν θάνατό του.

Στήν Ἀμερική καί στή Ρωσική Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς, τιμᾶται ὡς ἅγιος, ἔχουν ἐκδώσει καί ἀσματική ἀκολουθία στό νέο μάρτυρα τῆς ἐκκλησίας μας Ἅγιο Ἰωάννη τῆς Σάντα Κρούς.

Τά γεγονότα καί τίς λεπτομέρειες τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου, διέσωσε στόν ἠγούμενο τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἡ κόρη του Μαρία. Ἡ μνήμη του εἶναι στίς 19 Μαΐου, παραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί θά συνεορτάζεται μέ τόν Ἅγιο πού ἀγαποῦσε ἀπό παιδί.

**Τό ΤΕΜΠΛΟ στό παρεκκλήσιο
τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΥΪΠΗΚΟΟΥ
ἔχει ἀνάγκη ἀπό τή βοήθειά σας.
Σᾶς παρακαλοῦμε μὴ μᾶς ξεχνᾶτε.**

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί,

Ἦδη κάποιοι ἀπό ἐσᾶς ἔχετε ἀνταποκριθεῖ στήν ἐκκλησίᾳ μας γιά βοήθεια γιά νά μπορέσουμε νά ἀγοράσουμε τό ξυλόγλυπτο τέμπλο γιά τό παρεκκλήσιο τῆς Ἱερός Μονῆς μας, ἀφιερωμένο στήν Παναγία τή Γοργοῦπήκοο.

Γι' ἄλλη μιά φορά λοιπόν σᾶς παρακαλοῦμε νά μᾶς βοηθήσετε ἀπό τό ὑστέρημα ἢ τό περισσευμά σας γιά νά συγκεντρωθεῖ τό ποσό τῶν 20.000 εὐρώ πού ἀπαιτεῖτε γιά τήν ἀγορά του. Καί νά εἴστε βέβαιοι ὅτι τά ὀνόματά σας ὡς κτίτορες τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παναγίας μας θά μνημονεύονται στό δίπτυχό μας ἐσαεῖ. Ὅπως οἱ κτίτορες θά βοηθήσουν τό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας μας γιά νά ἀποκτήσει τό τέμπλο του, ἔτσι καί ἡ Παναγία μας ἰδιαίτερα ὡς Γοργοῦπήκοος, γοργά θά προστρέχει στίς ἀνάγκες σας.

Μετάνοια και έξομολόγηση

Α' Μέρος

Η μετάνοια είναι τό φοβερό και τρομερό όπλο στά χέρια κάθε άμαρτωλού, είναι τό φάρμακο γιά τή θεραπεία κάθε άμαρτίας. Είναι ή έλπίδα τής σωτηρίας μας και ή άπαλλαγή από τήν άπελπισία, αυτή άνοίγει τόν ουρανό, αυτή μäs εισάγει στόν Παράδεισο. Όπως λέει και ό Άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος, **κι αν καθημερινά άμαρτάνουμε, καθημερινά νά μετανοούμε. Άκόμα κι αν σε όλη μας τή ζωή άμαρτάνουμε μέ τή μετάνοια έχουμε έλπίδα νά σωθούμε.** Καί αυτό χάρις στην άνέκφραστη φιλανθρωπία του Θεού πού όσο μεγάλη κι αν είναι ή κακία, τό φάρμακο, ή μετάνοια, δέν μπορεί νά μετρηθεί. Από τά πιό μικρά μέχρι τά πιό μεγάλα άμαρτήματα, όσες φορές κι αν τά επαναλάβουμε, άλλες τόσες φορές ή μετάνοια έχει τήν δύναμη νά τά εξαλείψει. Γι' αυτό ποτέ μήν διστάσουμε, αλλά μετά τήν πτώση πάντοτε νά αγωνιζόμαστε μέ τή μετάνοια ν' άνορθωθούμε. Τήν άμαρτία συνήθως τήν ακολουθεί ή ντροπή. Καί τή μετάνοια τή συνοδεύει ή παρηγοσία, αλλά ό διάβολος άντέστρεψε στά μάτια μας αυτά τά δύο και μäs δίνει παρηγοσία στην άμαρτία, ενώ μετά ντροπόμαστε νά μετανοήσουμε και νά έξομολογηθούμε. Γι' αυτό συνήθως άφοϋ άμαρτήσουμε ντροπόμαστε νά πάμε στόν ιερέα νά έξομολογηθούμε. Καί κάποιοι βέβαια σ' αυτό βρίσκουν τήν πρόφαση ότι φοβούνται νά έξομολογηθούν στόν ιερέα, μήν τυχόν και τά μάθει όλη ή γειτονία. Άλλά όμως πρέπει νά γνωρίζουμε ότι τήν ώρα τής έξομολόγησης, όπως και σε όλα τά μυστήρια, είναι παρών ό Ίδιος ό Χριστός, ό Όποιος άκούει μέ τά αυτιά του ιερέως, βλέπει

μέ τά μάτια του και συμβουλεύει μέ τό στόμα του. Άλλωστε ό ίδιος ό ιερέας γνωρίζει ότι φρικτή τιμωρία τόν περιμένει σε περίπτωση πού τολμήσει νά ξεστομίσει τό άμάρτημα ενός πιστού. Άλλά και αϋστηρή είναι ή τιμωρία τής Έκκλησίας μας, πού άμέσως θά τόν καθαιρέσει από τήν τάξη του κλήρου. Άκόμη και φονικό ή ληστεία αν έχει διαπράξει ό έξομολογούμενος, ό ιερέας δέν μπορεί νά τόν μαρτυρήσει. Είναι δεσμευμένος νά κρατήσει μυστική τήν έξομολόγηση κάθε ψυχής. Άλλωστε έμεις οί ίδιοι όφείλουμε, όπως όταν φροντίζουμε τό σώμα μας όταν άσθενεί και ψάχνουμε τόν καλύτερο γιατρό, έτσι και γιά τήν έξομολόγησή μας πρέπει νά ψάχνουμε τόν καλύτερο ιερέα. Αυτόν πού θά μäs έμπνεύσει νά του άνοιξουμε τήν ψυχή μας. Καμία δικαιολογία δέν έχουμε ότι δέν βοήγαμε κάποιον ιερέα νά μäs άναπαύει, διότι είναι γεμάτη ή χώρα μας από καλούς κληρικούς τόσο στις ένορίες, όσο και στα μοναστήρια μας, αρκεί νά τόν άναζητήσουμε. Υπάρχουν και άλλοι πού προτιμούν, όπως λένε, νά έξομολογηθούν μπροστά σε μία εικόνα και νά ζητήσουν συγχώρηση από τό Θεό, αλλά και αυτοί κοροϊδεύουν τόν έαυτό τους, διότι ό Χριστός έδωσε στους Άποστόλους και τους διαδόχους τους τό δικαίωμα νά συγχωρούν τις άμαρτίες των ανθρώπων, όπως άλλωστε και νά τελούν όλα τά μυστήρια τής Έκκλησίας μας. Καί τά έπτά μυστήρια (Βάπτισμα, Χρίσμα,

Ἐξομολόγηση, Θεία Κοινωνία, Γάμος, Εὐχέλαιο, Ἱερωσύνη) τὰ τελοῦν ἱερεῖς καί ὅπως ἀκριβῶς γιά νά παντρευτεῖς, γιά νά τελέσεις τό εὐχέλαιο, γιά νά κοινωνήσεις, γιά νά βαπτιστεῖς κ.λπ. προσέρχεσαι στόν ἱερέα, ἔτσι ἀκριβῶς καί γιά τό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως στόν ἱερέα θά καταφύγεις.

Πολλές φορές σοῦ βάζει ὁ διάβολος τή σκέψη ὅτι ἀφοῦ καί πάλι θά ἁμαρτήσεις, ποιός ὁ λόγος νά ἐξομολογηθεῖς. Καί ὁμως, γιά ὅλα τά ἄλλα δέν κουραζόμαστε νά ἐπαναλαμβάνουμε τά ἴδια πράγματα, ὅπως γιά παράδειγμα, **τρῶμε καθημερινά καί παρόλο πού λερώνομε κάθε φορά τό πιάτο μας, κάθε φορά τό καθαρίζουμε. Κάθε φορά ὁμως πού λερώνομε τήν ψυχή μας μέ τήν ἁμαρτία τό ἴδιο δέν πρέπει νά κάνουμε καί νά τρέχουμε νά τήν καθαρίσουμε στό ἱερό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως; Τό ἴδιο δέν κάνουμε καί μέ τά ρούχα μας; Ξέρουμε ὅτι φορώντας τα θά τά λερώσουμε, κι ὁμως καί τά φορῶμε καί δέν κουραζόμαστε νά τά πλένομε, ὅσες φορές χρειαστεῖ. Τήν ψυχή μας πού ἀξίζει πολύ περισσότερο ἀπό τό πιάτο καί τό ρούχο γιατί δέν φροντίζουμε νά τήν κρατᾶμε ὅσο γίνεται πιο καθαρή;**

Βέβαια πολλοί πιστεύουν ὅτι ἐπειδή δέν πόρνεψαν, δέν ἔκλεψαν, δέν σκότωσαν ἄρα δέν ἔχουν καί ἁμαρτίες. Καί τότε τί νά πιστέψουμε, ὅτι αὐτοί εἶναι ἀναμάρτητοι; Ἀντίθετα, ἐπειδή ἀγνοοῦν τί εἶναι ἁμαρτία, γι' αὐτό καί πιστεύουν ὅτι δέν ἔχουν.

Ὅσοι λοιπόν δέν γνωρίζουν ποιά εἶναι τά ἁμαρτήματα, θά ἀρχίσουν νά τά μαθαίνουν διαβάζοντας τήν Ἁγία Γραφή καί τά βιβλία τῶν Πατέρων καί σέ αὐτό θά τοῦς βοηθήσει ὁ ἱερέας-πνευματικός τους. Πολλές φορές κάποιος σκέπτονται ὅτι ἀφοῦ καί ὁ ἱερέας εἶναι ἁμαρτωλός, πῶς εἶναι δυνατόν νά τοῦς βοηθήσει. Ἀλλά ὅπως ἀκριβῶς δέν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ προσωπική ζωή τοῦ γιατροῦ, ἀλλά μόνον ἡ σωστή ἀγωγή πού θά ἀκολουθήσει γιά νά θεραπευθοῦμε, ἔτσι καί στόν ἱερέα, δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν τά προσωπικά του ἁμαρτήματα, τά ὅποια

ἀφοροῦν τό δικό του πνευματικό καί τόν Θεό, ἀλλά οἱ συμβουλές καί οἱ ὁδηγίες πού θά μᾶς δώσει. Ἄλλωστε, βλέποντας μιᾶ ὁμορφη ἀνθισμένη γαρδένια ποτέ δέν νοιαστήκαμε ἂν ἡ γλάστρα πού τήν ἔχει μέσα εἶναι πηλίνη, πλαστική, χειροποίητη ἢ ὄχι. Μάλιστα τό συγκεκριμένο λουλουδί, ἡ γαρδένια δηλαδή, προκόβει πολύ περισσότερο καί ἀνθοφορεῖ ὅταν βρίσκεται μέσα σέ ἕναν σκουριασμένο ντενεκέ. Ἔτσι κι ἐμεῖς λοιπόν. Στήν ἐκκλησία καί στά μυστήρια προσερχόμαστε γιά τή “γαρδένια”, γιά τό Χριστό καί ὄχι γιά τόν ἱερέα. Κανένας ἄλλωστε ἱερέας δέν μᾶς προέτρειψε νά ἀκολουθήσουμε αὐτόν καί ν' ἀγαπήσουμε αὐτόν, ἀλλά ὅλοι μᾶς προτρέπουν πρὸς τόν Θεό. Ἀκόμα καί τόν χειρότερο πατά, ὁ Θεός τόν καταξιώνει νά τελεῖ ἔγκυρα τά μυστήριά Του.

Ἄς φροντίσουμε λοιπόν αὐτή τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή, πού εἶναι κατ' ἐξοχήν περίοδος μετανοίας, νά προσέλθουμε στό μυστήριο τῆς μετανοίας, γιά νά ὑποδεχθοῦμε μέ καθαρή τήν ψυχή μας τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί νά ἀναστηθοῦμε κι ἐμεῖς μαζί Του.

Ἔς νηστεύουμε!

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· ἀληθὴς νηστεία, ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσεις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους καὶ ἐπιπορείας· ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν, ἀληθὴς καὶ εὐπρόσδεκτος.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Νηστεία εἶναι ἡ μεταβολὴ ὁλόκληρου τοῦ βίου μας. Διότι ἡ θυσία τῆς νηστείας δέν εἶναι ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὰ φαγητά, ἀλλὰ ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματα. Γι' αὐτό, ὅποιος περιορίζει τὴ νηστεία μόνο στὴ στέργηση τροφῶν, αὐτὸς εἶναι πού στὴν πραγματικότητα περιφρονεῖ καὶ ἐξευτελίζει τὴ νηστεία. Νηστεύεις; Δεῖξε μου τὴ νηστεία μὲ τὰ ἔργα σου. Ποιά ἔργα; Ἄν δεῖς φίλο νὰ προοδεύει, νὰ μὴν τὸν φθονήσεις.

Δηλαδή νὰ μὴ νηστεύει μόνο τὸ στόμα, ἀλλὰ νὰ νηστεύουν καὶ τὰ μάτια καὶ τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός μας. Νὰ νηστεύουν τὰ χέρια, μένοντας καθαρὰ ἀπὸ κλοπὴ καὶ πλεονεξία. Νὰ νηστεύουν τὰ πόδια, ἀποφεύγοντας νὰ πηγαίνουν σὲ δρόμους πού ὀδηγοῦν σὲ ἁμαρτωλά θεάματα. Νὰ νηστεύουν τὰ μάτια μὲ τὸ νὰ μὴν προσηλώνονται σὲ ὁμορφα πρόσωπα καὶ νὰ μὴν περιεργάζονται ξένα κάλλη... Δέν τρῶς κρέας; Δέν πρέπει νὰ φᾶς καὶ ἀκολασία μὲ τὰ μάτια σου. Καὶ νὰ νηστεύει καὶ ἡ ἀκοή σου. Νηστεία τῆς ἀκοῆς εἶναι νὰ μὴ δέχεται κακολογίες καὶ διαβολές.

Νὰ νηστεύει καὶ τὸ στόμα ἀπὸ λόγια αἰσχρὰ καὶ ὕβριστικά. **Διότι, ποῖό τὸ ὄφελος, ὅταν ἀπὸ τὴ μία ἀποφεύγουμε νὰ τρῶμε κοτόπουλα καὶ ψάρια καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη κατατρῶμε καὶ δαγκώνουμε τοὺς ἀδελφούς μας; Αὐτὸς πού κατακρίνει καὶ βρίζει, εἶναι σάν νὰ ἔφαγε ἀδελφικό κρέας, σὰ νὰ δάγκωσε τὴ σάρκα τοῦ πλησίον του.** Γι' αὐτό καὶ ὁ Παῦλος μᾶς φόβισε, λέγοντας: “Ἄν δαγκώνετε καὶ κατατρῶτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, προσέχετε μήπως ἐξοντωθεῖτε μεταξύ σας”.

Δέν ἔχωσες τὰ δόντια σου στὴ σάρκα, ἀλλ' ἔχωσες μέσ στὴν ψυχὴ του τὴν κακολογία, τὴν πλήγωσες μὲ τὴν κακὴ φήμη πού διέδωσες, ἔκανες ἀνυπολόγιστη ζημιὰ καὶ στόν ἑαυτό σου καὶ σ' ἐκεῖνον καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους...

*Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου
Ὅμιλία Γ', στοὺς Ἄνδριάντες*

Πολλοὶ ἄνθρωποι, ὅταν εἶναι νὰ μποῦν σὲ περίοδο νηστείας, λές καὶ πρόκειται τὸ στομάχι τους νὰ ὑποστῇ μακρὰ πολιορκία, φροντίζουν νὰ τὸ παραγεμίσουν μὲ φαῖ καὶ ποτό. Ὄταν βγοῦν ἀπὸ τὴ νηστεία, σάν νὰ πέρασαν μιὰ μεγάλη περίοδο πείνας καὶ τρομερῆς φυλακῆς, ἀπὸ τὴν ὁποία μόλις γλύτωσαν, τρέπονται ἀτάκτως πρὸς τὰ τραπέζια μὲ τὸ φαγητό, λές καὶ ἐπιδιώκουν τὴν ὠφέλεια πού πῆραν ἀπὸ τὴ νηστεία νὰ τὴν ξαναχάσουν ἀπὸ τὴν πολυφαγία...

Ἱερὸς Χρυσόστομος

ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΑΣ

Πολύ συχνά ακούγονται κάποιοι να διαμαρτύρονται ότι ενώ θέλουν να νηστέψουν, δέν μποροῦν, γιατί δέν ὑπάρχουν φαγητά νηστήσιμα γιά νά ἱκανοποιήσουν τό ἀνθρώπινο αἶσθημα τῆς πείνας, ἐνῶ κάποιες νοικοκυρές ἀναφέρουν “τί νά μαγειρέψω”, “δέν ὑπάρχει τίποτα”, “πῶς νά νηστέψω, δέν ξέρω τί νά τρώω” καί διάφορες ἄλλες παρόμοιες φράσεις, οἱ ὁποῖες ὁμως δέν ἀρκοῦν νά πείσουν ἐκεῖνον πού πραγματικά θέλει νά νηστέψει γιά νά μήν τίς θεωρήσει προφάσεις καί δικαιολογίες.

Σᾶς προτείνουμε λοιπόν τά ἐξαιρετικά βιβλία νηστήσιμων συνταγῶν πού ὑπάρχουν καί τά ὁποῖα θά σᾶς βοηθήσουν καί θά διευρύνουν τούς ὀρίζοντές σας στήν παραδοσιακή νηστήσιμη κουζίνα, δεδομένου ὅτι ὅλες οἱ γενεές πρίν ἀπό ἐμᾶς νήστευαν μέ μεγάλη προθυμία.

Ἐμεῖς σᾶς παραθέτουμε μονάχα ἓνα εὐκόλο τόστ νηστήσιμο, πού ἄν καί εἶναι ἄλαδο εἶναι πολύ δυναμωτικό γιατί περιέχει ταχίνι, γιά τά πρωῖνά, ἀλλά καί γιά τά βράδυνα πού θέλετε νά φᾶτε κάτι εὐκόλο, ἐλαφρύ καί γρήγορο. Ἐπίσης θά σᾶς δώσουμε καί μία συνταγή γιά κέϊκ, τό ὁποῖο μπορεῖτε νά φτιάχνετε τά Σαββατοκύριακα, γιατί περιέχει λάδι.

ΤΟΣΤ ΝΗΣΤΗΣΙΜΟ

Ἀλείφουμε δύο φέτες τοῦ τόστ μέ ταχίνι, ὅπως ἀλείφουμε τό βούτυρο καί στήν ποσότητα πού θέλουμε ἀνάλογα πόσο μᾶς ἀρέσει τό ταχίνι, καθῶς ἐπίσης κέτσαπ καί μουστάρδα. Θά κόψετε σέ ροδέλες καί θά βάλετε ντομάτα, πιπεριές καί κρεμμύδι (ἄν τό ἐπιθυμεῖτε), ἄλατι, πιπέρι καί λίγη ρίγανη. Ψήνετε στήν τοστιέρα καί .....καλή σας ὄρεξη.

ΚΕΪΚ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΝΗΣΤΗΣΙΜΟ

Ὑλικά πού θά χρειαστεῖτε:

- 3 φλυτζ. τσαγιού ἀλεύρι πού φουσκώνει μόνο του
- 6 κουτ. τῆς σούπας κακάο
- 1 κουτ. τοῦ γλυκοῦ σόδα
- 2 φλυτζ. τοῦ τσαγιού ζάχαρη
- 10 κουτ. τῆς σούπας καλαμποκέλαιο
- 2 κουτ. τοῦ γλυκοῦ ξύδι
- 2 κουτ. τοῦ γλυκοῦ βανίλια
- 2 φλυτζ. τσαγιού κρύο νερό
- ἐλάχιστο ἄλατι

Ἐπιτέλεση:

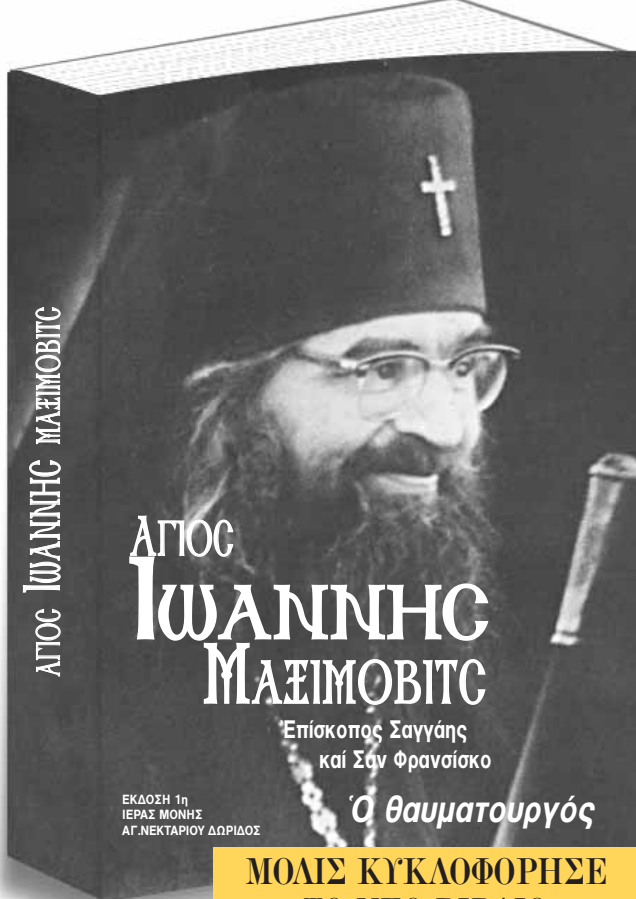
Ἀναμειγνύουμε τό ἀλεύρι, τό κακάο, τή σόδα, τή ζάχαρη καί ἐλάχιστο ἄλατι (ὄσο δηλαδή πιάνουν τά δύο μας δάχτυλα) καί σ' αὐτό τό μείγμα κάνουμε τρεῖς τρύπες. Στή μία ρίχνουμε τό λάδι, στήν ἄλλη τό ξύδι καί στήν ἄλλη τή βανίλια. Χύνουμε τό κρύο νερό πάνω σ' αὐτά τά ὑλικά καί τό ἀνακατεύουμε καλά, ὥσπου νά διαλυθεῖ τό ἀλεύρι. Τό ψήνουμε σέ μέτριο φούενο γιά μισή ὥρα.

Ἐάν θέλετε μπορεῖτε νά προσθέσετε, ἀφοῦ ψηθεῖ τό κέϊκ καί τό ἀναποδογυρίσετε ἀπό τή φόρμα, τό ἐξῆς γλάσο:

-Ἀναμειγνύετε 3 φλυτζάνια ζάχαρη ἄχνη μέ 1/3 φλυτζάνι βιτάμ ἢ ἄλλη μαργαρίνη στό μίξερ πού πρίν τήν ἔχετε ἀφήσει νά μαλακώσει πολύ. Μετά βάζετε 3 βανίλιες καί 1/3 τοῦ φλυτζανιοῦ κακάο σκόνη καί κατόπιν 3-4 κουταλιές τῆς σούπας νηστήσιμο γάλα σόγιας ἢ 2 κουταλιές φυτικό γάλα σκόνη διαλυμένες σέ λίγο ζεστό νερό. Ἀνακατεύετε τό μείγμα πολύ καλά. Ἄν τυχόν τό γλάσο εἶναι πολύ ἀραιό, τότε προσθέτετε ζάχαρη ἄχνη καί ἄν εἶναι πολύ πηχτό, βάλτε λίγο φυτικό γάλα ἀκόμη.

Ὅταν τό κέϊκ κρυώσει τό περιχύνετε μέ τό γλάσο.

Καλή ἐπιτυχία καί μήν ξεγῆστε μαγειρεύοντας νά σταυρώσετε ὅ,τι φτιάχνετε.

**ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ**

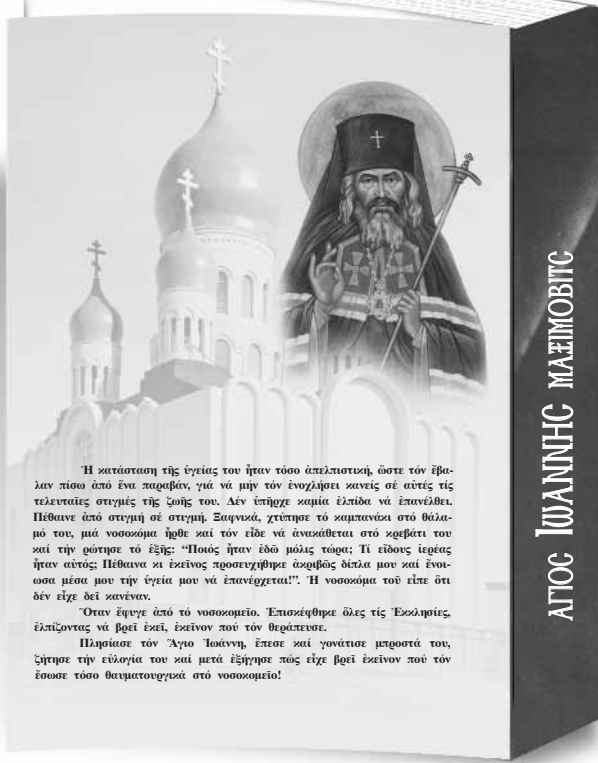
Άγιος ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ ὁ Θαυματουργός

“Όσοι δέν ἔχετε διαβάσει ἀκόμα τή βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μαξιμοβιτς σᾶς προτείνουμε ἀνεπιφύλακτα νά τήν ἀναζητήσετε στά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα γιά νά γνωρίσετε τή μεγάλη μορφή ἑνός νέου Ἁγίου τῶν καιρῶν μας. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὄχι μόνο θά μαγνητίσει τίς ψυχές ὄλων σας, ἀλλά καί θά γίνει ὁ ἀγαπημένος προστάτης Ἅγιος τῆς οἰκογενείας σας.

Κεντρική Διάθεση:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
 τηλ. 26340 - 44391 (9-2 & 6-9)
 ISBN 960-88314-0-7

Θά τό βρεῖτε στά βιβλιοπωλεῖα:

- ΑΘΗΝΩΝ:**
 ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Δραγατσανίου 2, Ἀθήνα
 ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Χαβρίου 3, Ἀθήνα
 ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Γερανίου 20 Ἀθήνα
 ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, Βουλῆς 36, Ἀθήνα
 ΑΣΤΗΡ, Λυκούργου 10, Ἀθήνα
 ΖΟΥΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ, Ἁγ. Ἀποστόλων 5, Κυψέλη
 ΓΕΧΑ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ Θέμιδος 4, Μαρούσι
 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, Ἐφέσου 24, Ν. Σμύρνη
- ΕΠΑΡΧΙΑΣ:**
 ΣΩΤΗΡ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, Πλ. Ἁγίας Σοφίας 6, Θεσ/νίκη
 ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ Πρασσαϊκῆ 9, Θεσ/νίκη
 ΛΥΔΙΑ, Καψουνίου 1, Θεσ/νίκη
 ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ, Δημ. Ὑψηλάντου 53Α, Πάτρα
 ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡΟ Ι.Ν.ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἄρτα
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ, Πλ. Εἰσοδίων, Χανιά Κρήτης
 ΤΟ ΦΩΣ, Ἀρλιωτῆ 27, Κέρκυρα
 ΧΑΤΖΗΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΒΑΣ., Βεργίνας 29, Δράμα
 ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡ. Μητρ.ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ, 25ης Μαρτίου 57, Ναύπλιο
 ΓΡΑΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Μητρ. Βαρνάβα 10, Κατερίνη
 ΑΘΩΣ, Σέρρες

Ἡ κατάστασι τῆς υγείας του ἦταν τόσο ἀπελπιωτική, ὥστε τόν ἔβαλαν πίσω ἀπό ἕνα παραβάν, γιά νά μὴν τόν ἐνοχλοῦσι κανεὶς σὲ αὐτῆς τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ζωῆς του. Δέν ἔπρεξε καμία ἐλπίδα νά ἐπανέλθῃ. Πέθανε ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή. Σαγνικά, χρῆτισε τὸ καρμάνι στὸ θάλαμό του, μιά νοσοκομ. ἡδέε καὶ τὸν εἶδε νά ἀνακάθει στὸ κρεβάτι του καὶ τὴν ῥώτησε τὸ ἔζη: “Ἦσος ἦταν ἐδὸ μὲλις τώρα; Τι εἶδος ἰερείας ἦταν αὐτός; Πέθανε κι ἐκεῖνος προσερχόμενος ἀσθενῶς διότι μου καὶ ἐνοῶσα μίσα μου τὴν υγεία μου νά ἐπανέλθῃτα!” Ἡ νοσοκομ. τοῦ εἶπε ὅτι δέν εἶχε δεῖ κανέναν.

Ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὸ νοσοκομ. Ἐπισκέφθηκε ὅλες τίς Ἐσθλῆρας, ἐπιζώντας νά βρεῖ ἐκεῖ, ἐκεῖνον πού τὸν θεράπευσε.

Παροῖσε τὸν Ἅγιο Ἰωάννη, ἔπει καὶ γονάτισε μετρωτά του, ζήτησε τὴν εὐλογία του καὶ μετὰ ἔζηησε πὸς εἶχε βρεῖ ἐκεῖνον πού τὸν ἔσωσε τόσο θαυματουργικά στὸ νοσοκομ.!

**Ἐπιστολές πού μᾶς ἔστειλαν γιά τήν ἔκδοση τῆς Μονῆς μας
“Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς”**
.....

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Σεβαστή μου Γερόντισσα,
Ἐλαβα τό θαυμάσιο βιβλίον ὑπό τόν τίτλον “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς”, πού μου ἀπεστείλατε καί θερμότατα σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν τιμητική αὐτή ἀποστολή.

Ἄναμφίβολα μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ξεδιπλώνονται μέ κάθε λεπτομέρεια ὅλες οἱ πτυχές τοῦ χαρισματικοῦ βίου του, τά θαύματά του καί ἡ ἐκβαθέων ἀγάπη του γιά τοὺς ἀπανταχοῦ συναθρώπους του.

Σᾶς εὐχομαι ἀπό καρδίας ὁ Θεός νά σᾶς χαρίζεται δύναμη καί ἐνίσχυση στή διακονία σας.

Μετά θερμοτάτων εὐχῶν καί πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης
† Ὁ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ
& ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Σεβαστή Γερόντισσα,
Λάβαμε τήν πρόσφατη ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς σας μέ τίτλον “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” πού εἶχατε τήν καλωσύνη νά μᾶς ἀποστείλετε καί εὐχαριστοῦμε πολύ γιά τήν ἐγγενή σας χειρονομία.

Παρακαλῶ, δεχθεῖτε τά συγχαρητήριά μας γιά τήν μετάφραση καί προσφορά τοῦ ἐν λόγω πονήματός σας καί τίς εὐχές μας ὁ Κύριος νά εὐλογῆσει τήν προσπάθειά σας ὥστε νά γίνει εὐρύτερα γνωστή καί στήν πατρίδα μας ἡ ἀγία ζωὴ τῆς μεγάλης αὐτῆς σύγχρονης μορφῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας.

Μετ' εὐχῶν καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,
† Ὁ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ**

Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη,

Ἐλάβαμε τό βιβλίον σας μέ τίτλον “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” καί σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ γιά τήν καλωσύνη πού εἶχατε νά μᾶς τό στείλετε.

Ἦδη τοποθετήθηκε στή βιβλιοθήκη τοῦ Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος ΜΕΓΑΣ ΦΩΤΙΟΣ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

Μέ εὐχαριστίες καί εὐχές
† Ὁ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ & ΝΙΓΡΙΤΗΣ**

Ἀγαπητή Γερόντισσα,
Μετά πολλῆς χαρᾶς ἔλαβον τό προφρόνως ἀποσταλέν μοι πόνημα ὑμῶν “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς”, καί σπεύδω νά σᾶς συγχαρῶ ὁλοψύχως διὰ τήν τοιαύτην φιλόγειον πρωτοβουλία σας, ἀλλά καί νά σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ μέσης καρδίας, διὰ τήν ἐυγενική καί φιλόφρονα χειρονομία σας.

Εὐχαριστῶν καί συγχαίρων ἐγκαρδίως διὰ μίαν ἀκόμη φοράν καί δεόμενος τοῦ Κυρίου ὅπως ἐκχέῃ εἰς τήν ζωὴν καί τά ἔργα σας πλουσίαν τήν Χάριν καί τόν φωτισμόν Του, διατελῶ

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν
† Ὁ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ & ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ**

Ἀγαπητή Γερόντισσα,
Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά γιά τήν ἐυγενικήν ἀποστολή τοῦ ἀντιτύπου τῆς ὑπό τόν τίτλον “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” ἐκδόσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς σας.

Εὐχομαι πλούσιαν τήν ἄνωθεν ἀρωγή στή ζωὴ σας καί τά μοναχικά παλαισμάτα τῆς Ἀδελφότητός σας καί διατελῶ μέ τήν ἀγάπην τοῦ Κυρίου μας.

† Ὁ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

“Ο χρυσός Μαργαρίτης”, όπως τιτλοφορείται τό μοναδικό αυτό βιβλίο θά μᾶς βοηθήσει ν’ ἀπολαύσουμε ἕνα ὑπέροχο πνευματικό ταξίδι στήν Ἁγία Γῆ.

Τιμή: 6 Εὐρώ

Βιβλίο ὑπό τόν τίτλο:

“Ο Χρυσός Μαργαρίτης”

ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ

Τό βιβλίο αὐτό εἶναι μοναδικό στό εἶδος του, γιατί ἀποτελεῖ μιά λεπτομερή καί ἀναλυτική ξενάγηση σέ κάθε ἱερό χῶρο καί σέ κάθε προσκύνημα, ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκε, ἔζησε, θαυματούργησε, ἐκήρυξε, σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε ὁ Χριστός μας. Κανένα ἄλλο βιβλίο δέν ἔχει μέχρι τώρα ἐκδοθεῖ καί τό ὅποιο νά περιλαμβάνει ὅλα τά μέρη πού σχετίζονται μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ μας, τῶν μαθητῶν Του καί τῆς Παναγίας μας. Ἡ ξενάγηση στούς Ἁγίους Τόπους μέσα ἀπό τά προσεγμένα κείμενα τοῦ ἀξιόλογου συγγραφέα Γ. Λαμπρόπουλου καί τό πλούσιο φωτογραφικό ὑλικό γίνεται μ’ ἕνα τρόπο μοναδικό καί περιλαμβάνει ἀναφορές πού μέχρι τώρα δέν ἔχουν ἀναφερθεῖ σέ ἄλλα παρόμοια βιβλία.

Κομποσχοῖνια μέ τό κλαδί τῆς ἐλιᾶς

ΤΙΜΗ: 10 εὐρώ

Ἐνάμεσα στά κομποσχοῖνια πού φτιάχνουμε προσθέσαμε ἕνα ἀκόμα, πού τό στολίζει ἕνα ἀσημένιο κλαδί ἐλιᾶς, τό σύμβολο τῆς Ἀθήνας καί τῆς εἰρήνης.

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

*Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπion σου...*

Η παρασκευή ἀλλά καί ἡ χρήση τοῦ θυμιάματος ἀφορᾷ τόν Θεό εἰς τόν Ὅποιον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αὐτό γιά τήν κατασκευή τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τά καλύτερα ὑλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό ἁγιορείτικο τρόπο πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι, ἀλλά καί μέ προσευχή καί προσοχή ἡ Ἱερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά ἀρώματα:

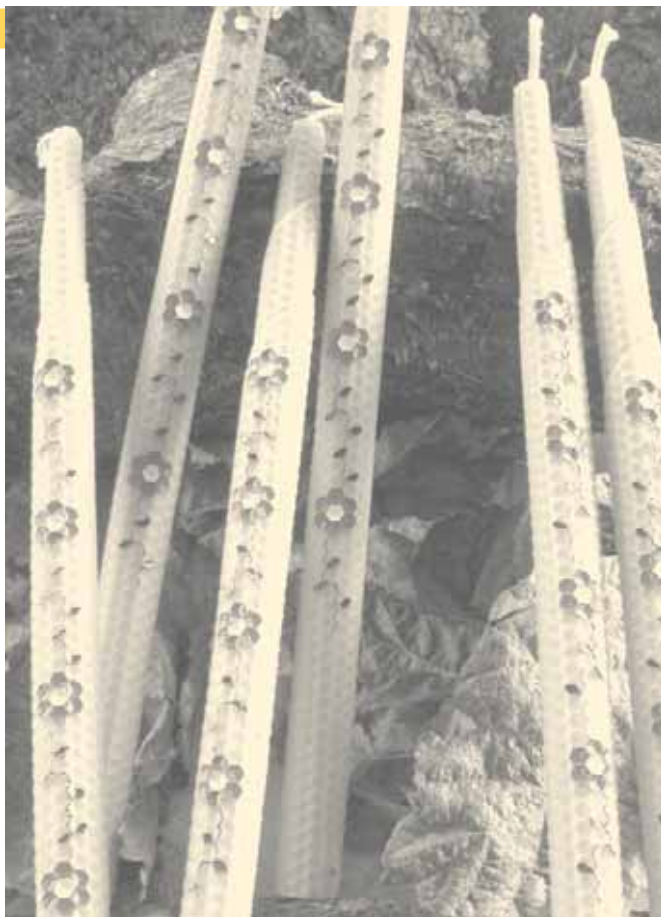
**ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΔΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ,
ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ**

Τό θυμίαμα αὐτό τό χρησιμοποιοῦμε στίς ἀκολουθίες μας, ἀλλά καί τό διαθέτουμε στούς πιστούς πού μᾶς τό ζητοῦν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορεῖτε νά ἀπευθύνεσθε στήν Ἱερά Μονή μας γιά νά σᾶς ἀποστείλουμε θυμίαμα.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΡΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391
(9.00-2.00 τό πρωῖ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

Λαμπάδες από κερήθρες μέ άγνό μελισσοκέρι

Κάθε χρόνο φτιάχνουμε χειροποίητες λαμπάδες από άγνό κερι μέλισσας και τίς διακοσμούμε μέ χειροποίητη ζωγραφική. Είαι λαμπάδες πού μπορείτε νά κρατήσετε στην Άναστάσιμη λειτουργία του Μεγάλου Σαββάτου τό βράδυ, αλλά και νά τίς προσφέρετε στην ένορία σας για τά κηροπήγια της Άγίας Τραπέζης. Μπορείτε νά προμηθευθείτε από τό Μοναστήρι μας όσα τεμάχια θέλετε, βοηθώντας μέ αυτόν τον τρόπο και τό έργο μας.

Λαμπάδες λευκές μέ την εικόνα της Άναστάσεως

Παράλληλα μέ τίς λαμπάδες από κερήθρα μέλισσας, φτιάχνουμε και λαμπάδες λευκές, μέ την εικόνα του Άναστημένου Χριστού μας και είαι χειροποίητα διακοσμημένες μέ τό “Χριστός Άνέστη”, τοποθετημένες μέσα σε διαφανή κουτιά δώρου.

Γιά ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΛΑΜΠΑΔΩΝ
άπευθυνθείτε στό

τηλ. 26340-44391

(9.00-2.00 και
6.00-9.00 τό απόγευμα)

